Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 809
Vineri 26 ianuarie 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Munca politică de masă în sprijinul colectivizării agriculturii

NICOLAE RUSU
secretar al comitetului raional de partid Mizil

Luptînd pentru aplicarea în viaţă a Directivelor celui de al III-lea Congres al partidului nostru şi a sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, comitetul raional de partid Mizil a luat măsuri corespunzătoare pentru intensificarea muncii politice de masă în vederea lămuririi întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală de a păşi cu încredere în gospodăria agricolă colectivă. În acest scop, după prelucrarea documentelor plenarei din 30 iunie—1 iulie 1961 în organizaţiile de partid, s-au trasat sarcini comuniştilor de a desfăşura şi mai larg munca de lămurire a ţăranilor muncitori asupra superiorităţii gospodăriilor colective, faţă de întovărăşiri şi sectorul individual.

O formă bună a muncii politice de masă folosită pentru convingerea ţăranilor muncitori a fost organizarea de vizite ale colectiviştilor din diferite gospodării colective în întovărăşiri. Cu prilejul acestor vizite, colectiviştii au vorbit întovărăşiţilor despre munca în gospodăria colectivă, despre rezultate, şi i-au invitat să vină în unităţile lor.

Asemenea forme ale muncii politice de masă le-au folosit colectiviştii de la G.A.C. „1 Mai"-Movila Banului, care i-au vizitat pe întovărăşiţii din comuna Clondiru, colectiviştii din G.A.C. „Nicolae Bălcescu"-Dulbanu, care au făcut vizite la întovărăşirea din comuna Parepa, colectiviştii din G.A.C. „1 Mai"-Amaru, precum şi cei din comuna Vadul Săpat care au mers la întovărăşiţii din Cireşanu şi respectiv la cei din comuna Şaringa şi alţii.

Numeroşi întovărăşiţi şi-au exprimat dorinţa de a vizita gospodăriile colective, casele colectiviştilor, spre a se convinge cu ochii lor de cele auzite de la colectivişti. De pildă, întovărăşiţi din comuna Clondiru, cum sînt Moldoveanu Ion, Ene Iancu, Sava Ion, Stoica Pompiliu şi încă mulţi alţii, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu" din Dulbanu şi „1 Mai" din Movila Banului. In aceste gospodării, ei au văzut că munca este organizată în cele mai mici amănunte şi fiecare colectivist lucrează şi cîştigă după priceperea şi hărnicia sa. De asemenea, întovărăşiţii i-au vizitat pe colectivişti acasă, convingîndu-se de traiul îmbelşugat al acestora.

Şi întovărăşiţii din comuna Cireşanu au fost în vizită de mai multe ori la gospodăria colectivă „1 Mai" din Amaru. La această gospodărie ei s-au convins că în anul 1961 producţia de grîu la ha, obţinută pe tarlalele gospodăriei a întrecut-o pe a lor cu peste 1.000 kg.

Întrucît întovărăşiţii din Cireşanu sînt pricepuţi şi în creşterea oilor, au cerut să viziteze şi gospodăria colectivă „16 Februarie" din comuna Baba Ana, care are sectorul ovin bine dezvoltat. La această gospodărie, întovărăşiţii din Cireşanu au luat cunoştinţă de modul cum sînt organizate stînele de oi, cum se face îngrijirea şi selecţionarea oilor în vederea măririi producţiei de lînă şi lapte. Ei au aflat că G.A.C. „16 Februarie", care are un efectiv de 2.700 oi, a obţinut anul trecut o producţie de lapte de 70 litri pe cap de oaie. De asemenea, gospodăria a depăşit cu mult planul la lînă.

Astfel de vizite au făcut şi întovărăşiţii din comuna Breaza, comună care este situată în mijlocul Dealului Mare. Pe întovărăşiţii de aici, după cum este şi firesc, i-a interesat în mod deosebit vizitarea unor gospodării colective cu caracter viticol. In acest scop, ei au mers şi au vizitat gospodăria colectivă din comuna Tîmboeşti, raionul Rîmnicu Sărat, şi G.A.C. „Filimon Sîrbu" din Vadul Săpat, raionul Mizil, unde au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape modul cum este organizat procesul de producţie, cum muncesc colectiviştii în brigăzi şi echipe, care este retribuţia zilei-muncă etc. La Vadul Săpat ei au aflat că în cîţiva ani de zile gospodăria şi-a mărit suprafaţa cultivată cu viţă de vie, şi-a construit crame, creîndu-şi de asemenea şi un sector zootehnic dezvoltat. Toate acestea au făcut ca gospodăria din Vadul Săpat să devină milionară. Printre întovărăşiţii din comuna Breaza care au vizitat colectiva din Vadul Săpat au fost şi mulţi bătrîni. Acestora le-a atras atenţia grija gospodăriei pentru cei bătrîni care nu mai pot munci şi care primesc ajutor de la gospodărie.

În munca politică de masă a comitetelor comunale de partid şi organizaţiilor de bază de la sate sînt mult folosite şi graficele comparative, care scot în evidenţă rezultatele obţinute în producţie de gospodăriile colective, faţă de întovărăşiri şi sectorul individual. De asemenea, în satele unde nu există gospodării colective sînt trimişi preşedinţi şi brigadieri din G.A.C.-uri pentru a le vorbi întovărăşiţilor despre rezultatele superioare ale muncii în gospodăria colectivă, se organizează expoziţii agricole etc.

O altă formă care este menită să ajute la convingerea întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori de avantajele muncii în comun este şi cea a concursurilor „Cine ştie, cîştigă" pe teme ca: „Avantajele muncii în comun", „Să cunoaştem gospodăria colectivă" şi altele. Aci sînt invitaţi să participe colectivişti fruntaşi în producţie, colectivişti bătrîni din gospodăriile mai vechi înfiinţate, tineri

(Continuare în pag. a 2-a)

La S.M.T. Caracal, regiunea Oltenia, reparaţia de iarnă a utilajului este mult avansată. In fotografie pe şeful de atelier Stelian Cioponeş şi mecanicul controlor Gheorghe Popescu, verificînd un arbore cotit.

Foto: C. DUMITRU

Stadiul reparaţiei utilajului agricol

În unităţile agricole de stat, reparaţia utilajului a fost şi mai mult intensificată. Pînă la 21 ianuarie, în S.M.T.-uri tractoarele au fost reparate în proporţie de 74,8 la sută, semănătorile 70,7 la sută, plugurile 70 la sută, cultivatoarele 56,9 la sută, grapele cu discuri 67 la sută.

Cele mai bune rezultate la repararea tractoarelor au fost obţinute de către S.M.T.-urile din regiunea Mureş-Autonomă Maghiară (94,9 la sută), Hunedoara (86,6 la sută), Crişana (86,5 la sută), Dobrogea (85,8 la sută). În staţiunile de maşini şi tractoare Tg. Mureş, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, Turnişor, Făgăraş şi Hărman-regiunea Braşov, Nuştalău şi Săcueni, regiunea Crişana, Topraisar şi „23 August"-regiunea Dobrogea, Cioranl-regiunea Ploieşti, Apa, regiunea Maramureş, Darabani-regiunea Suceava, reparaţia tractoarelor a fost terminată.

În unele S.M.T.-uri din regiunile Bacău, Oltenia şi Galaţi executarea acestor importante lucrări este mult rămasă în urmă. La S.M.T. Adjud — regiunea Bacău — tractoarele au fost reparate abia în proporţie de 28,2 la sută, cultivatoarele 25,9 la sută, plugurile 34,9 la sută, la S.M.T. Hemeiuş — aceeaşi regiune, tractoarele s-au reparat numai în proporţie de 33,1 la sută, de asemenea la S.M.T. Plopşor şi S.M.T. Bechet, regiunea Oltenia, S.M.T. Bogdăneşti — regiunea Iaşi, reparaţia tractoarelor e mult întîrziată.

În gospodăriile agricole de stat tractoarele au fost reparate în proporţie de 57 la sută, semănătorile de porumb 65 la sută, semănătorile de cereale 60 la sută, plugurile de tractor 63 la sută, cultivatoarele 49 la sută, grapele cu discuri 51 la sută.

În unităţile din cadrul trusturilor Gostat Banat, Dobrogea şi Cluj s-au obţinut rezultate bune la repararea tractoarelor (respectiv 76, 73 şi 72 la sută). În schimb, în gospodăriile de stat din regiuni cum sînt Iaşi şi Crişana aceste lucrări sînt mult întîrziate.

La uzinele de reparaţii ale Ministerului Agriculturii s-au reparat 319 tractoare aflate din S.M.T.-uri şi 494 din gospodării de stat.

La S.M.T. Babadag

În aceste zile mecanizatorii de la S.M.T. Babadag, regiunea Dobrogea, grăbesc repararea tractoarelor şi maşinilor agricole. Bine pregătiţi, cu ateliere corespunzătoare şi avînd la dispoziţie piesele de schimb necesare, mecanizatorii de aici au reparat pînă acum 95 de tractoare, din cele 122 planificate, 84 de pluguri, 18 semănători de cereale, 27 cultivatoare, 24 sape rotative şi cele 31 de semănători „Victoria".

Fruntaşe în munca de reparaţii s-au situat brigăzile de tractoare conduse de comuniştii Stan Nicolae şi Zaharia Simion.

C. DOLNICEANU
corespondent

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Conferinţa pe ţară a scriitorilor

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Am deosebita plăcere şi bucurie de a mă afla în mijlocul reprezentanţilor de seamă ai literaturii noastre şi de a aduce Conferinţei pe ţară a scriitorilor un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Stat şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne. (Aplauze furtunoase)

Dezbaterile acestei Conferinţe s-au caracterizat prin spirit principial, combativitate, ţinută înaltă, tratînd multilateral problemele creaţiei literare şi ale activităţii Uniunii Scriitorilor. Ele ilustrează rodnica dezvoltare a literaturii noastre în cei 5 ani care despart Conferinţa actuală de primul Congres al scriitorilor.

În această perioadă, proza, poezia, dramaturgia s-au îmbogăţit cu opere valoroase. Inspirată din actualitate, din munca avîntată a poporului, tematica nouă şi-a cîştigat locul de frunte în literatură. Scriitorilor aparţinînd generaţiilor mai vîrstnice li s-au alăturat numeroase talente tinere, formate în anii orînduirii populare.

Însufleţiţi de chemarea Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn de a făuri opere la nivelul înaltelor exigenţe artistice şi ideologice ale partidului şi poporului, oamenii de litere şi-au înmănunchiat puterile creatoare pentru a răspunde cu cinste aşteptărilor şi cerinţelor milioanelor de cititori pe care-i are astăzi literatura.

Exemplu de înaltă măiestrie, de dragoste pentru chemarea lor de scriitori, de conştiinţă patriotică, le este tuturor oamenilor de litere opera străluciţilor reprezentanţi ai literaturii romîne clasice şi contemporane—Mihail Sadoveanu şi Tudor Arghezi. (Aplauze).

Trăim epoca cea mai bogată în înfăptuiri din istoria ţării noastre. În toate domeniile vieţii sociale au loc profunde transformări revoluţionare. Clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea îşi consacră în întregime energia şi capacitatea lor de creaţie grandioasei opere de desăvîrşire a construcţiei socialiste şi de creare a condiţiilor în vederea trecerii treptate la comunism.

În această etapă istorică de dezvoltare a societăţii noastre, literaturii îi revine misiunea de mare răspundere de a contribui prin toată forţa ei de înrîurire la formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste, la făurirea omului nou, a moralei socialiste, a atitudinii noi faţă de muncă şi societate, la înlăturarea din conştiinţa oamenilor a influenţelor ideologiei şi educaţiei burgheze. Creaţia literară are menirea de a reflecta puternicul avînt al construcţiei economiei şi culturii socialiste, schimbările în modul de viaţă al poporului, de a zugrăvi chipul luminos al muncitorului, al ţăranului colectivist, al intelectualului, de a cultiva în inimile oamenilor mîndria patriotică, îndemnîndu-i la noi fapte eroice, pentru triumful celor mai înaintate idei ale timpului nostru, ideile comunismului.

Realitatea noastră este un izvor viu de inspiraţie pentru făurirea de opere literare la un înalt nivel artistic. Scriitorii noştri cei mai buni îşi datorează succesele străduinţei de a cunoaşte mai bine realitatea, de a pătrunde mai adînc în viaţa interioară a oamenilor muncii, constructorii societăţii socialiste.

Opere care să-şi croiască drum spre inima oamenilor, înfruntînd cu trăinicia lor timpul, nu pot fi scrise din fuga condeiului, ci sînt rezultatul cunoaşterii adînci, a studiului îndelungat al realităţilor, al unui susţinut efort artistic, al muncii de migală a creatorului, pătruns de modestie şi exigenţă faţă de roadele trudei sale.

Lenin spunea că arta aparţine poporului, trebuind să pătrundă prin rădăcinile ei cele mai adînci în masele largi ale oamenilor muncii, să fie pe înţelesul lor, iubită şi apreciată de ele, să le unească sentimentele, gîndirea şi voinţa.

Nu poate fi mulţumire mai mare pentru un scriitor al timpurilor noastre decît ca în opera lui cititorul, făurar al noii orînduiri, să recunoască propria sa viaţă, gîndurile şi năzuinţele sale.

Principiile realismului socialist sînt călăuza sigură a scriitorilor noştri în activitatea lor creatoare. Ele deschid scriitorului o perspectivă istorică justă, îl feresc de prezentarea deformată, unilaterală, plată, a fenomenelor vieţii, îi dau putinţa de a înfăţişa cu pasiune realitatea în procesul complex al dezvoltării ei, al luptei dintre vechi şi nou, al afirmării a ceea ce este nou şi înaintat.

Literaturii îi revine un rol de seamă în formarea şi educarea tineretului. Tînăra noastră generaţie are nevoie de opere care întruchipează idealurile pline de măreţie ale epocii noastre, evocînd tradiţiile glorioase de luptă ale poporului, ale clasei muncitoare, cultivînd dragostea de patrie, de muncă, năzuinţa tineretului spre mari înfăptuiri.

Literatura epocii noastre trebuie să însemne şi ca măiestrie un mare pas înainte în dezvoltarea şi îmbogăţirea literaturii romîne. Continuînd tradiţiile marilor înaintaşi, valorificînd critic moştenirea literară, scriitorii sînt chemaţi să creeze opere care vor da o nouă strălucire comorilor limbii noastre.

Tinerii scriitori, urmînd îndemnul fruntaşilor scrisului nostru, să se deprindă, în munca grea asupra paginei, să facă „ucenicie neîntreruptă, pe toată viaţa", pentru a-şi perfecţiona măiestria. Criteriul de apreciere al unei opere de artă nu este numărul de pagini, ci mesajul şi fondul ei de idei, strălucirea ei artistică.

Armă de luptă pentru o literatură bogată în idei, pentru o măiestrie înaltă a operelor literare, critica — dezvoltînd realizările obţinute în ultimii ani — trebuie să manifeste combativitate în tratarea problemelor creaţiei literare. Nu pot sluji dezvoltării literaturii tendinţele de ocolire a problemelor ei arzătoare, subiectivismul, tonul apologetic, cît şi poziţiile neconstructive, negativiste, spiritul de grup. Literatura noastră are nevoie de o critică principială, pătrunsă de spiritul de partid, receptivă faţă de tot ce este valoros şi merită sprijinit şi promovat, faţă de operele care abordează temele realităţii noastre contemporane.

Critica literară, publicaţiile Uniunii Scriitorilor să combată ruptura de realitate, de clocotul vieţii, încercările sterile de cultivare a unei literaturi cu tematică minoră, destinată unui cerc îngust de pretinşi rafinaţi, influenţele literaturii decadente şi ermetismului, refugierea în abstracţiuni nebuloase sau în trecutul îndepărtat, ce se manifestă uneori în poezie.

O sarcină importantă a criticilor şi a tuturor celor ce activează pe tărîmul teoriei şi istoriei literare este întocmirea Istoriei Literaturii Romîne care să întreprindă o analiză riguros ştiinţifică a bogatului tezaur al literaturii noastre şi a etapelor ei de dezvoltare.

Rodnica desfăşurare a activităţii literare depinde într-o însemnată măsură de munca Uniunii Scriitorilor, avînd în centrul preocupărilor ei dezbaterea problemelor fundamentale ale creaţiei literare, continua consolidare a coeziunii tuturor forţelor literaturii pe temelia ideologiei marxist-leniniste, creşterea cu dragoste şi atenţie a tineretului scriitoricesc.

In operele scriitorilor din ţara noastră se reflectă nobilele idei ale luptei pentru salvgardarea omenirii de calamităţile unui nou război mondial, pentru consolidarea păcii şi colaborării dintre toate popoarele, pentru progres social, caracteristice întregii politici a partidului, a statului nostru. (Aplauze). **In spiritul acestor idei, Uniunea Scriitorilor este chemată să dezvolte şi în viitor legăturile de prietenie cu scriitorii din ţările socialiste, cu scriitorii progresişti din toate ţările.**

Partidul Muncitoresc Romîn dă o înaltă preţuire muncii creatoare şi activităţii obşteşti a scriitorilor patriei noastre, considerîndu-i drept ajutoare ale sale de nădejde în opera măreaţă pe care o durează poporul nostru. (Vii aplauze). **Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă doreşte, dragi tovarăşi, noi şi însemnate succese în realizarea unor opere de valoare care să îmbogăţească patrimoniul literaturii noastre şi să contribuie activ la triumful socialismului.** (Aplauze puternice, îndelung repetate).

Legumicultura — „mină de aur"

„...producţia legumelor trebuie să fie şi mai mult sporită în cadrul gospodăriilor agricole colective. Aceasta va contribui la dezvoltarea lor multilaterală, la folosirea raţională a braţelor de muncă şi la livrarea unor importante cantităţi de produse marfă. În mod cu totul deosebit trebuie dezvoltată legumicultura ca ramură de bază în gospodăriile agricole colective situate în zonele preorăşeneşti şi ale centrelor muncitoreşti, pentru aprovizionarea mai bună a acestora şi evitarea transportului de la distanţe mari".

(Din recomandările Comisiei pentru problemele producţiei legumicole, la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti).

La Consfătuirea pe ţară a colectiviştilor s-a vorbit mult şi despre legumicultură. Numeroşi participanţi — preşedinţi, brigadieri şi ingineri din gospodării colective, lucrători din unităţile agricole de stat, cercetători şi oameni de ştiinţă — au arătat că grădinăritul făcut cu chibzuinţă se dovedeşte a fi deosebit de folositor şi bănos. Cu cît interes a fost ascultat cuvîntul tov. Traian Andea, preşedintele gospodăriei colective din comuna Macea, regiunea Banat! In această gospodărie s-a realizat în anul trecut, de pe suprafaţa de 132 ha., cultivate cu roşii timpurii, un venit total de 8.400.000 de lei! Cît de convingătoare şi pline de învăţăminte au fost cuvintele brigadierului Gheorghe Ciobănescu de la gospodăria colectivă din comuna Lunguleţu, raionul Răcari, care a arătat că cultura legumelor le-a adus din primul an de activitate peste 3.000.000 lei! Legumicultura se dovedeşte cu adevărat o „mină de aur" pentru cei ce o fac cu pricepere şi chibzuinţă.

Sintetizînd experienţa îndelungată adunată cu migală de-a lungul anilor de unităţile fruntaşe, Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti a elaborat recomandări preţioase şi în problemele producţiei legumicole. **Recomandările consfătuirii trebuie să constituie acum, în perioada definitivării planurilor de producţie pe 1962, un îndreptar de căpetenie pentru toate gospodăriile colective.** Consiliile de conducere ale acestor unităţi vor fi ajutate să pună în valoare toate rezervele existente şi să-şi propună în plan cifre mobilizatoare.

În toate gospodăriile colective, dar mai ales în cele aşezate în ju-

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 4-a)

In lumina sarcinilor Consfătuirii

Vom obţine indici şi mai înalţi

Cu viu interes au primit mecanizatorii noştri documentele Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti. Dezbătîndu-le în adunare generală noi am tras preţioase învăţăminte pentru munca de viitor. Totodată, noi am făcut o trecere în revistă a realizărilor obţinute în anul ce s-a scurs.

Din capul locului trebuie să arătăm că S.M.T.-ul Cefa, regiunea Crişana, care-şi desfăşoară activitatea în comune complet colectivizate, a încheiat anul 1961 cu un bilanţ rodnic. Astfel, planul de producţie a fost depăşit cu circa 14.000 de hantri, realizînd în total peste 75.000 hantri. Pe tractor convenţional au fost realizaţi peste 530 hantri, cu 167 hantri mai mult ca în anul 1960.

Succesele arătate se datoresc îndeosebi unei mai strînse colaborări între brigăzile de tractoare ale S.M.T.-ului şi cele de cîmp ale gospodăriilor colective. De altfel, noi am permanentizat în gospodăriile colective din raza de activitate aproape toate brigăzile de tractoare. Acest lucru a permis ca pe lîngă o mai bună deservire a gospodăriilor, în ce priveşte executarea lucrărilor la timp şi de bună calitate, să executăm reparaţiile mai uşoare chiar la sediul brigăzilor. Aşa stau lucrurile, bunăoară, la gospodăriile colective din Mădăraş, Salonta, Sînnicolau-Romîn, Ianosda, Gepiu, Bicaciu, Berechiu etc. In întrecerea socialistă pentru executarea unor lucrări de cea mai bună calitate s-au evidenţiat mecanizatorii din brigada a X-a condusă de comunistul Traian Maţiu, care au realizat în medie pe cele 9 tractoare cîte 1.022 hantri, precum şi cei din brigada comunistului Francisc Szilagyi, care au realizat în medie cîte aproape 1.000 de hantri pe tractor fizic. Din aceste brigăzi, realizările cele mai mari le-au dobîndit tractoriştii Iosif Veres, Ştefan Szucs, Aurel Damian, Dumitru Boroş, Nicolae Mihoc, Holosi Ladislau şi Ioan Indrie, care au efectuat între 1.005—1.200 hantri.

Multe gospodării colective, obţinînd producţii mai mari decît prevedea planul, au răsplătit munca tractoriştilor pentru lucrările executate, stimulîndu-i cu premii în cereale. De

IOAN MAŢIU
directorul S.M.T. Cefa, regiunea Crişana

(Continuare în pag. 4-a)

Învăţînd din documentele Consfătuirii

● Îngrijitorul-mulgător Simion Uscat de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Cilnic, regiunea Hunedoara este unul din participanţii care la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti şi-au împărtăşit experienţa în obţinerea de producţii mari de lapte. Întors în gospodărie, el a arătat celorlalţi îngrijitori învăţămintele noi pe care şi le-a însuşit de la alţi participanţi la consfătuire. Împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei colective, îngrijitorii au analizat apoi posibilităţile de dezvoltare a fermelor de animale. Ei au hotărît, între altele, să acorde o mare atenţie selecţionării cirezii, folosind viţelele provenite de la vacile cu cele mai mari producţii de lapte. De asemenea, s-a hotărît ca în hrana vacilor porumbul siloz să se dea în amestec cu lucernă şi pleavă, concentrate în funcţie de producţia animalelor, precum şi săruri minerale şi alte furaje.

● Călăuziţi de învăţămintele reieşite din Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, în adunările de dări de seamă anuale ale gospodăriilor colective ce se ţin în regiunea Oltenia în aceste zile numeroşi participanţi propun sporirea sarcinilor de producţie pe acest an, extinderea suprafeţelor destinate unor culturi etc.

Colectiviştii din Işalniţa, de pildă, gospodărie situată în apropierea oraşului Craiova, şi cu posibilităţi pentru dezvoltarea legumiculturii, au propus ca 65 de hectare de teren să fie cultivate cu legume, iar suprafaţa destinată legumelor timpurii să ajungă la 26 de hectare.

La Isbiceni, raionul Corabia, colectiviştii au propus conducerii gospodăriei să ia măsuri ca anul acesta suprafaţa destinată culturii de roşii timpurii să ajungă la 30 de hectare. Ei au arătat că de pe fiecare hectar se pot obţine cel puţin 20.000 de kg. de roşii, aplicînd experienţa bună a colectiviştilor din Păuleşti, regiunea Maramureş, expusă la Consfătuire de Eroul Muncii Socialiste, Maria Zidaru.

ZILE DE IARNĂ la gospodăria agricolă de stat Mogoşoaia

Anul acesta, la gospodăria agricolă de stat Mogoşoaia din bazinul de aprovizionare al Capitalei se vor produce culturi forţate în răsadniţe pe 11.000 m.p. şi în sere pe 8.000 m. p. După livrarea culturilor timpurii, pe aceleaşi suprafeţe se vor produce răsadurile necesare culturilor legumicole în cîmp pe 60 ha. In aceste zile muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei zoresc lucrările respective. In fotografia 1: **şeful de echipă Cristache Manciu verificînd culturile forţate de ardei.** In fotografia 2: **Mai multe muncitoare din brigada condusă de Codrescu Ion, plantînd salată.** In fotografia 3: **Pregătirea răsadniţelor unde urmează a se cultiva roşii.**

Foto: C. DUMITRU

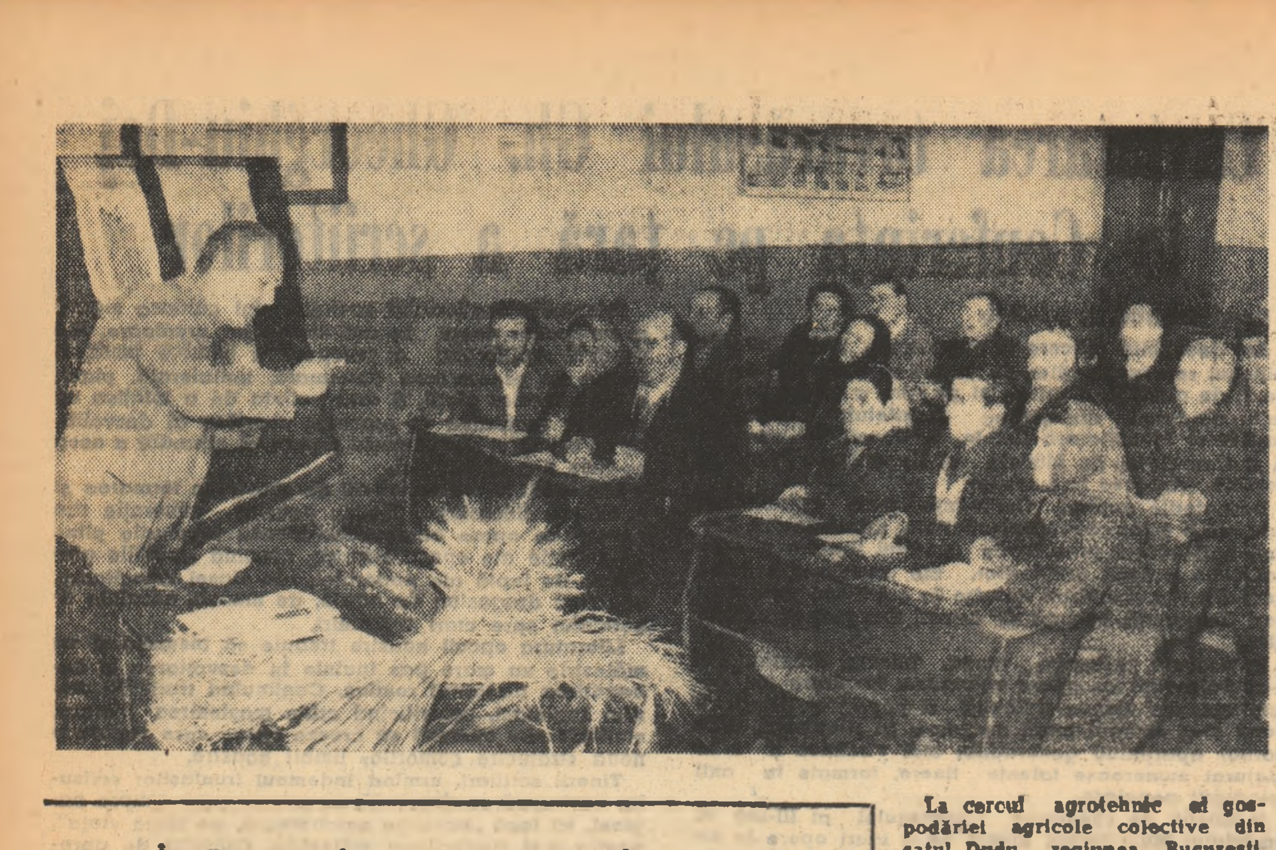
1

2

3

La cercul agrotehnic al gospodăriei agricole colective din satul Dudu, regiunea București, inginerul agronom Vladimir Cristea predă cursanților lecția despre „Cultura grîului".

Foto: AGERPRES

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT:

Ing. GH. MÎRZAC — Cum putem spori fertilitatea solului.

48 pag. 0,65 lei.

Broșura cuprinde problemele cele mai importante privind creșterea fertilității solului. Insistînd asupra celor mai bune metode de lucrare a pămîntului, autorul arată în mod convingător cititorilor cum se poate realiza o fertilitate tot mai mare a solului.

Ing. T. MARIAN — Îngrășămintele și recolta

48 pag. 0,65 lei.

Lucrarea arată importanța folosirii îngrășămintelor și îndeosebi a gunoiului de grajd pentru sporirea fertilității solului. În lucrare este arătat folosul ce-l aduc îngrășămintele organice și cele chimice și se arată cum trebuie să fie ele folosite în funcție de condițiile locale.

Alegerile sindicale — prilej de bogate învățăminte

Alegerile sindicale, acțiune ce se desfășoară în prezent în toate organizațiile sindicale, au prilejuit și în cadrul stațiunii de mașini și tractoare din Sintana, regiunea Crișana, intense pregătiri. Prin grija comitetului sindicatului (președinte tov. Toma Traian) în stațiune au apărut lozinci mobilizatoare adecvate alegerilor. În gazetele de perete se publică articole care vorbesc pe larg despre felul cum s-au desfășurat alegerile în grupele sindicale, subliniind faptul că ele au constituit un bun prilej de analizare a succeselor și lipsurilor mecanizatorilor și în același timp un prilej de creștere a activității sindicale și profesionale.

Pregătirea alegerilor — așa cum prevede planul de acțiune al comitetului — a început cu instruirea temeinică a întregului activ sindical, stabilirea datelor la care urmau să aibă loc adunările la fiecare grupă și răspunderea ce-i revenea fiecărui membru din comitet. S-a avut grijă mai ales ca grupele sindicale să fie bine organizate, ele cuprinzînd membri de sindicat de la același loc de muncă.

O atenție deosebită a acordat comitetul sindicatului și conducerea stațiunii prelucrării din vreme a proiectului de contract colectiv și afișării lui la locuri vizibile. Acest lucru a permis mecanizatorilor să-l cunoască și să prevadă acest document important. Așa cum a reieșit din adunările de alegeri ce au avut loc la grupe, S.M.T. Sintana a încheiat anul de producție 1961 cu realizări de seamă. Mărturie în această privință stau faptele. Planul de producție a fost îndeplinit în procent de 100,2 la sută, iar prețul de cost pe hantru a fost redus de la 59,68 lei cît era planificat, la 53,03 lei. Ca urmare a desfășurării largi a întrecerii socialiste care a avut ca obiectiv: folosirea rațională a mașinilor, economisirea de piese și lubrifianți, efectuarea de lucrări de calitate, s-au dobîndit economii de peste 600.000 lei.

Cu prilejul alegerilor sindicale din grupe s-a scos în evidență faptul că brigăzilor de tractoare li s-au creat condiții bune de muncă, posibilitatea de a lucra fără salturi. Faptul că fiecare tractor este dotat cu seturile trebuincioase, cu piese ca filtre de carton, bujii, curele de ventilator și altele a creat posibilitatea ca unele reparații să se poată face în cîmp (schimbarea de filtru, segmenți, pistoane etc) ceea ce a adus economii însemnate S.M.T.-ului. Pe de altă parte s-a creat posibilitatea îndeplinirii în bune condiții a sarcinilor de plan. Pe această linie se remarcă în mod deosebit brigăzile unu și cinci care și-au îndeplinit planul în procent de peste 120 la sută. Membrii de sindicat, în discuțiile purtate pe marginea dărilor de seamă prezentate de organizatorii de grupă, au apreciat grija comitetului sindicatului și a conducerii administrative pentru nevoile lor social-culturale. Fiecare brigadă este dotată cu cazarmament corespunzător, cu biblioteci volante, mecanizatorilor li se asigură în bune condiții hrana caldă.

Mult apreciate în discuțiile pe grupe au fost foile volante care apar decadal. Acestea, prin conținutul lor interesant, constituie un imbold important pentru generalizarea metodelor fruntașilor. Pe baza evidenței ce se ține prin grafice pe brigăzi, foaia volantă face o largă publicitate în jurul celor mai bune rezultate obținute în întrecerea socialistă. În anul trecut au fost larg popularizați mecanizatorii Ilie Bolovan, Ion Bocor, Petru Vesa și alții care și-au realizat planul între 120—150 la sută.

Preocuparea membrilor de sindicat pentru îmbunătățirea activității sindicale și de producție s-a oglindit în participarea unui mare număr de tovarăși la discuții, în faptul că în fruntea grupelor sindicale au fost aleși cei mai buni.

În prezent comitetul sindicatului face intense pregătiri pentru adunarea generală a membrilor de sindicat pe S.M.T. care va avea loc în curînd. Apropiatul eveniment a determinat întregul colectiv să desfășoare și mai larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea sarcinilor pe care apropiata campanie de primăvară le pune în fața S.M.T.-ului. Mecanizatorii, mobilizați de organele sindicale și sub îndrumarea permanentă a organelor de partid, sînt hotărîți ca în întrecerea ce o desfășoară în acest an să dobîndească realizări și mai importante ca cele obținute în anul trecut.

CORNEL PATRICHI

Învățămîntul agrozootehnic de masă

În raionul Criș, rezultate bune

Aproape în toate cele 86 de cercuri ale învățămîntului agrozootehnic de masă organizate în această iarnă în raionul Criș, au fost predate pînă acum 8-9 lecții. Cele mai bune rezultate în această direcție, cît și la frecvența colectiviștilor la cursuri, le-au obținut cercurile din gospodăriile colective „Viață Nouă" din Sintana (lector ing. Ioan Cocoș), „24 Ianuarie" din Nădab (lector tehnicianul agronom Ioan Bogdan), „Secerișul" din comuna Sepreuș, (lector ing. Mihai Albuțiu) și altele. La aceste cercuri, colectiviștii iau parte în număr mare la lecțiile care se predau. Recordul în această privință îl dețin cei peste 140 de colectiviști de la Sintana, care participă cu regularitate la cercurile cu caracter agricol, zootehnic etc., organizate în colectiva lor. Colectiviștilor din Sintana, precum și celor din celelalte gospodării colective din raionul Criș, li s-au predat lecțiile: „Cum folosim semințele de înaltă productivitate", „5.000 kg. porumb boabe în cultură neirigată", „Creșterea animalelor — ocupație rentabilă" și altele.

În vederea însușirii de către cursanți a lecțiilor predate, lectorii folosesc ca material didactic, plante, probe de sol, semințe, mulaje, îngrășăminte chimice etc. De asemenea, lecțiile sînt îmbinate cu demonstrații practice pe teren, în diverse locuri de muncă.

Foarte instructive pentru îmbogățirea cunoștințelor colectiviștilor cursanți sînt filmele și diafilmele agricole, adecvate lecțiilor, care se proiectează de foarte multe ori în cadrul cercurilor sau la cinematografele sătești. La cercul de la gospodăria colectivă „Drapelul Roșu" din comuna Grăniceri, bunăoară, a fost prezentat filmul documentar „Cultura grîului" iar la cel de la gospodăria „8 Martie" din Șiclău, documentarul „Arăturile adînci de toamnă" etc.

În sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă vin și bibliotecile comunale din cuprinsul raionului Criș. Acuma, cînd se desfășoară „Luna cărții la sate" acestea sînt bine aprovizionate cu diferite cărți și broșuri agrozootehnice pe care cursanții le folosesc ca material bibliografic.

Sînt încă în raionul Criș și cîteva cercuri ale învățămîntului agrozootehnic de masă care își desfășoară mai slab activitatea, ținînd pînă acum doar 3-4 lecții. Printre acestea se numără cele din Cintei, Avram Iancu și Pilu. Lectorii care răspund de aceste cercuri precum și conducerile gospodăriilor agricole colective respective vor trebui să ia măsurile ce se impun în vederea atît a îmbunătățirii predării lecțiilor, cît și a participării colectiviștilor la cursuri.

ION COȚOI
corespondent

La gospodăria colectivă din comuna Turdaș, regiunea Hunedoara, medicul veterinar Lazăr Măieraș, după ce a predat o lecție la cursul agrozootehnic, nu a mai venit la cerc.

UN CURSANT: — Tovarășe medic veterinar, dacă nu vreți să mai veniți pe la noi vă rog citiți lecția la microfon ca s-o asculte colectiviștii înregistrată pe bandă de magnetofon!

O valoroasă lucrare de statistică agricolă

Analiza statistico-economică a agriculturii

de M. LEVENTE, E. BARAT și M. BULGARU

RECENZIE

Literatura noastră statistică s-a îmbogățit cu o nouă lucrare de specialitate apărută recent. Această apariție este cu atît mai îmbucurătoare cu cît în acest domeniu lucrările publicate pînă în prezent sînt puține. Meritul acestei lucrări constă în faptul că ea este un bun îndreptar pentru folosirea metodelor statistice în studierea principalelor aspecte ale agriculturii socialiste: structura social-economică, baza tehnică-materială și rezultatele economice ale activității întreprinderilor socialiste.

Metodele statistice prezentate în această lucrare sînt adaptate la toate particularitățile agriculturii — și ceea ce e pozitiv — la caracterul zonal al producției agricole, lucru care asigură de la început justețea analizei și a rezultatelor ei.

Faptul că această lucrare, care cuprinde experiența cercetării statistice din R.P.R. în domeniul analizei statistico-economice a agriculturii, a apărut într-o perioadă cînd în alte țări au loc recensăminte agricole generale, constituie o contribuție metodologică la analiza pe plan internațional a agriculturii.

Aceste probleme constituie conținutul capitolelor I și IV ale lucrării.

În capitolul II intitulat „Programul recensămîntului agricol mondial și analiza statistico-economică a agriculturii", autorii prezintă în mod critic, de pe pozițiile marxist-leniniste, programul recensămîntului agricol mondial din anul 1960.

Printr-o critică viguroasă și profundă, se scoate la iveală caracterul neștiințific al metodelor folosite de autorii programului recensămîntului agricol mondial prin care aceștia vor să înfrumusețeze realitatea și să ascundă relațiile de clasă din agricultura capitalistă.

Totodată autorii fac o serie de propuneri metodologice foarte prețioase pentru îmbunătățirea acestui program.

Autorii arată că organizarea evidenței statistice din țara noastră asigură obținerea tuturor indicatorilor cuprinși în programul recensămîntului agricol mondial ceea ce nu mai face necesară organizarea unui recensămînt agricol general în R.P.R.

În capitolul III, autorii tratează metodele statistice folosite în analiza statistico-economică a agriculturii, prezentînd pe larg aplicarea metodei grupărilor și balanțelor la studierea principalelor aspecte economice ale agriculturii: structura social-economică, baza tehnico-materială, forța de muncă și populația, rezultatele activității economice a întreprinderilor agricole socialiste și factorii care le influențează, nivelul de trai al populației agricole, precum și relațiile dintre ramurile agriculturii, dintre agricultură și celelalte ramuri ale economiei naționale.

Modelele de grupări și balanțe recomandate corespund întru totul scopului propus și îmbrățișează multilateral fenomenul analizat. Aceasta datorită faptului că în cadrul balanțelor și grupărilor folosite pentru analiza statistico-economică a agriculturii sînt aleși acei indicatori care caracterizează cel mai bine diferitele ei aspecte.

Este nimerită prezentarea la sfîrșitul fiecărui paragraf a listei principalelor balanțe și grupări ce pot fi folosite pentru studierea fiecărui aspect al agriculturii, luat în parte. Considerăm că ar fi fost necesar ca aceste liste recapitulative, precum și cuprinsul lucrării, avînd în vedere că ea se adresează și statisticienilor de peste hotare, să fie prezentate și în 2-3 limbi străine.

Ar fi fost de asemenea util, pentru o anumită categorie de cititori care nu sînt familiarizați pe deplin cu metodele statistice, ca în afară de importanța metodei grupărilor și balanțelor pentru analiza statistico-economică a agriculturii să se fi dat explicații mai pe larg referitoare la esența acestor metode.

Lucrarea furnizează de asemenea și o serie de date de bază privind dezvoltarea agriculturii din R.P.R. sub formă de grafice comparative, diagrame etc., care caracterizează cît se poate de sugestiv succesele de pînă acum și grandioasele perspective de viitor ale agriculturii noastre socialiste.

De asemenea, sînt date în anexă extrase din formularele de dări de seamă contabile și statistice, folosite în statistica agricolă din R.P.R.

Privită în ansamblu, *„Analiza statistico-economică a agriculturii"* este o valoroasă lucrare de statistică agricolă, utilă tuturor specialiștilor care studiază aspectele economice ale agriculturii atît la nivelul gospodăriei, cît și la nivelul raionului, regiunii sau pe zone de producție agricolă.

Această lucrare reflectă justețea metodelor folosite în cercetarea statistică din R.P.R., care, bazîndu-se pe principiile marxist-leniniste, au un profund caracter științific și constituie un puternic instrument de cunoaștere pus în slujba îndeplinirii sarcinilor agriculturii, trasate de cel de al III-lea Congres al Partidului.

O. GHEORGHIU
cercetător științific principal

Cu prilejul „Lunii cărții la sate"

În cadrul „Lunii cărții la sate", în comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, se desfășoară o largă activitate de popularizare și difuzare a cărții. La căminul cultural, la bibliotecă, în cadrul cercurilor de citit din comună, se organizează șezători literare, recenzii și alte manifestări de popularizare a cărții.

Alături de aprovizionarea cu cărți a cooperativei, în cadrul bibliotecii sătești se desfășoară o intensă activitate de mărire a numărului de cititori, răspîndindu-se cele mai noi lucrări ideologice, beletristice și agricole. Numai în primele zile ale „Lunii cărții la sate" din acest an, biblioteca a înregistrat peste 50 de noi cititori.

ION IORDĂNESCU
corespondent

Din fișele bibliotecii

Pe tovarășul Ioan Dick, apicultor la gospodăria agricolă colectivă din Șag, regiunea Banat, l-am întîlnit în drum spre locul lui de muncă, răsfoind cu interes o nouă carte împrumutată de la bibliotecă.

Intrînd în vorbă, mi-a spus că a citit și studiat cu mult interes toate cărțile care tratează despre creșterea, îngrijirea și înmulțirea albinelor.

— Am obținut rezultate frumoase în sectorul apicol al gospodăriei agricole colective, spunea el. L-am sporit cu încă 30 de familii. Cartea m-a ajutat să aplic unele metode cu rezultate bune în hrănirea albinelor cu zahăr medicinal, obținînd în plus 234 kg miere și 6 kg ceară.

Brigadierul Wendel Bauer are și el trecute pe fișa de la bibliotecă 52 de cărți agrotehnice. Nu sînt întîmplătoare deci nici rezultatele bune pe care le-a obținut, alături de ceilalți colectiviști, în producția agricolă în anul 1961.

I. DARULA
corespondent

Fruntașii să fie popularizați

Sînt foarte mulți fruntași în producție la gospodăria agricolă de stat Șura Mică din raionul Sibiu. Și mulgători, și mecanizatori, și din sectorul vegetal. Mulgătorul Dumitru Florea, de pildă, în anul care a trecut a avut în plan să obțină în medie de la vacile pe care le are în grijă cîte 2.800 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Hrănind și îngrijind bine vacile, Dumitru Florea a muls de la fiecare vacă cu aproape 400 litri mai mult lapte față de plan. Astfel de rezultate, la producția de lapte, au obținut și alți mulgători printre care și Ion Amza. Fruntașă în producție a fost confirmată și Elena Popa, îngrijitoare la viței din categoria 0—6 luni. Printr-o muncă conștiincioasă, îngrijitoarea Elena Popa a reușit ca sporul în greutate al viteilor să obțină zilnic cîte 950 grame în loc de 800 cît era planificat. Datorită rezultatelor bune pe care le-a obținut această tovarășă la îngrijirea și creșterea viteilor, conducerea unității a promovat-o în munca de brigadieră. Și în noua ei muncă Elena Popa s-a dovedit a fi printre brigadierii cei mai buni.

De la această unitate ar mai putea fi consemnate încă multe alte nume de oameni harnici care se află în fruntea întrecerii socialiste atît în sectorul zootehnic, al producției vegetale cît și în cel mecanic. Că sînt mulți fruntași la gospodăria de stat Șura Mică e un lucru foarte bun. Rău e însă că pe toți acești oameni harnici, fruntași în muncă, în afară de cîțiva tovarăși din conducerea comitetului sindicatului și de unii statisticieni, nimeni altcineva din gospodărie nu-i cunoaște. Și aceasta pentru că comitetul sindicatului nu se îngrijește de popularizarea fruntașilor.

— Nu avem unde și cum să-i popularizăm, ne spunea tovarășul Matei Libhard, președintele comitetului sindicatului.

Bineînțeles, că fruntașii nu aveau unde să fie popularizați atîta vreme cît panoul de onoare confecționat în acest scop era ținut într-o... magazie, în loc să fie instalat la vederea tuturor și pe el să se afle chipurile muncitorilor fruntași. Dar nu numai panoul de onoare nu era folosit în scopul popularizării fruntașilor, ci nici gazeta de perete. De asemenea, foarte rar sînt pomenite și popularizate prin ședințe, consfătuiri de producție etc. nume de oameni fruntași. O slabă preocupare se manifestă și în direcția popularizării metodelor de muncă ale fruntașilor. Lipsuri sînt și în ceea ce privește stimularea materială a lor.

Asemenea lucruri se petrec și la alte gospodării agricole de stat din regiunea Brașov, printre care și unele din Mediaș și Sibiu.

Ajutate de organizațiile de partid, comitetele sindicatului din unitățile respective, vor trebui să ia de urgență măsuri pentru a-i populariza și face cunoscuți pe toți fruntașii în producție. Și totodată să fie popularizate și metodele lor de muncă. Măsuri și mai eficiente vor trebui luate în acest an la gospodăriile arătate și în direcția bunei organizări a întrecerii socialiste, așa cum se arată în recentele directive ale C. C. al P.M.R. către toate organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste.

GH. BACIU

Munca politică de masă în sprijinul colectivizării agriculturii

(Urmare din pag. 1)

căsătoriți din aceste gospodării, care explică întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală despre munca și viața pe care o duc în gospodăria colectivă.

În comuna Clondiru, de exemplu, la un asemenea concurs, la care au participat 300 de întovărășiți, tovarășa Purcărea Ecaterina, colectivistă fruntașă din comuna Pietroasele, la întrebarea: „Ce ajutor primesc tinerii căsătoriți în gospodăria colectivă?", a răspuns: „M-am căsătorit după ce am intrat în gospodăria colectivă, și numai în doi ani de zile prin munca mea și a soțului meu, am reușit să ne facem casă nouă, să ne cumpărăm mobilă și să trăim din belșug".

În prezent, în satele și comunele raionului nostru, sub îndrumarea organizațiilor de partid, se desfășoară și o intensă popularizare a lucrărilor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Sînt popularizate astfel recomandările comisiilor, Chemarea Consfătuirii și succesele gospodăriilor agricole colective bogate, bine dezvoltate. Totodată, în vederea unei mai bune popularizări a lucrărilor Consfătuirii, colectiviștii care au luat parte la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, sînt invitați să participe la întîlnirile de la căminele culturale, organizate cu întovărășiți și țărani cu gospodărie individuală.

Folosirea tuturor acestor metode în munca politică de masă a contribuit în mod efectiv la lămurirea întovărășiților și țăranilor cu gospodărie individuală de a se înscrie cu încredere în gospodăria colectivă. Astfel, numai de la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961 și pînă în prezent, în raionul Mizil s-au creat 11 noi gospodării agricole colective, care cuprind un număr de 2.870 de familii cu o suprafață de 4.864 ha teren, din care o suprafață însemnată cultivată cu viță de vie. Gospodării colective au luat ființă de curînd în comunele Cireșanu, Breaza, Clondiru și altele.

Gospodăriile agricole colective nou create și-au organizat bine munca și au început o activitate rodnică. Munca lor, alături de gospodăriile colective mai vechi, puternice din punct de vedere economic, influențează în mod pozitiv asupra întovărășiților și țăranilor cu gospodărie individuală care trec în număr mare la gospodăriile colective, pentru a-și făuri un trai tot mai luminos și mai îmbelșugat.

Folleton

PE-O... DAMIGEANĂ!

Intr-o dimineață, am intrat în biroul meu ca de obicei pe la ora 9 și jumătate (că mie îmi place să fiu foarte punctual la programul pe care mi l-am stabilit). Fiindcă mă gîndeam la punctualitatea de care dam dovadă, îmi ziceam că ar fi cazul să pun la punct în sfîrșit și lucrările strînse de-o vreme în cîteva mape, pe birou. Deodată însă, contabilul Telehoi Radu, unul dintre elevii mei la remmy, îmi iese înainte și-mi zice: „Tovarășe Pîrvu... Tovarășe Lucică, să știi că azi sînt grozav de inspirat. Nu dau nimănui o partidă". „Te lauzi" i-am răspuns eu. „Nu mă laud. Sînt în formă și jucăm și pe un pariu". „Mă rog și ce formă are pariul?" m-am interesat eu. „Forma unei damigene. Uite-o colo. Cine cîștigă... o cîștigă. Hand pe o damigeană". „Nu joc, i-am răspuns. M-au copleșit lucrările. Sînt doară contabilul șef al gospodăriei „Ștefan Furtună" din Sutești, raionul Făurei. Mă cunoaște o lume întreagă. Ia te uită la mapele alea". „Zi mai bine că te-a copleșit... frica. Ți-e teamă să nu plătești dumneata damigeana deși te ții că ești... campion pe raion la remmy".

Simții că-mi furnică degetele. Mă uitam cînd la Telehoi, cînd la biroul plin cu acte de rezolvat, cînd la masa din colț cu „pietrele" gata aranjate. Pasiunea birui și de data asta. Argumentul lui Telehoi cu damigeana fu hotărîtor. Așadar primii. Al treilea intră în joc Mazilu Stelian, funcționar în gospodăria noastră, iar al patrulea casierul Georgescu Dumitru. „Da'eu, eu cum rămîn?" ne întreabă Jean Horneț, inspector la filiala Băncii de Stat Făurei, care, ca de obicei, ne secondează la remmy. „Tu rămîi ca jucător de rezervă" — am precizat eu. „Cînd obosește unul, îi iei locul".

Ceasul arăta 10,30 cînd ne-am așternut la joc, (avem un ceas plictisitor care mai are și prostul obicei să bată și să-ți aducă aminte ce oră este... tocmai cînd ți-e lumea... asta... jocul mai drag). Prima piatră o făcu Telehoi, iar chibiții ca de obicei făcură cerc în jurul nostru.

Fiecare își primi cele două grămăjoare de pietre. Mă uitam cum le fug ochii celor din jurul meu cînd la pietre, cînd la... damigeana din colț. Așez eu pietrele pe paletă. Se... așează și ceilalți cu privirile pe mine. Ba Stelian Mazilu mi se și adresează cu neobrăzare: „Vezi să nu șterpelești ceva pietre cum ai obiceiul; că mie mi-ai băut cu... „metoda" asta un butoi, din octombrie trecut, de cînd a ieșit vinul cel nou, pînă acum". Eu nu-i răspund. Vinul din damigeană știam că e nou dar glumele lui erau vechi. Și apoi am un principiu: să răspund întotdeauna prin fapte. Trag deci un... 12 de roșu. Ceilalți trag cu ochiul la mine. Nu-mi trebuie piatra. O pun jos în grămadă. În jurul nostru grămada chibiților se face și mai mare. Georgescu și Horneț dau și ei pietrele jos. Eu le manevrez ca să-i derutez pe ceilalți. Le sucesc, le învîrtesc, făcînd combinațiile potrivite. Cîștig mereu la punctaj. Deodată le strig: „Încă odată hand, am terminat! Gata. Faceți socoteala. A mea e damigeana. Să vină paharele". „Și ceva de-ale gurii — făcu Georgescu, în gura mare. Niște friptură de pasăre. Că d-aia avem în gospodărie... găini".

Chibiții beau pe întrecute. Brigadierul Cucu Grigore care ar trebui să țină graficul întrecerii în gospodărie zice: „Mie să-mi puneți aici un grafic pentru... pahar. Păiș Gheorghe, șeful serviciului de aprovizionare, care se întrecea la pahar cu Cucu răspunde: se facee! Că materie primă este. Ai grijă însă să nu te transformi în... deșeu.

Intr-un timp, ceasul — urîtă creatură — bătu iarăși anunțînd orele 14. Pînă atunci cîștigasem mereu. Dam băieților mereu de băutură, iar ei îmi dădeau... pace să mai... ciupesc de la vecini cîte o piesă de care aveam nevoie că d-aia sînt campion".

Cînd începu să se insereze de-a binelea contabilele Petrica Geol și Lizica Cercel veniră la mine. Nici mai mult, nici mai puțin — voiau să le dau niște lămuriri pentru unele acte... Mă uit la ele, le văd în cîte două exemplare, mă uit și la pietre. Încep să le încurc rău și... pierd. „Aha, îl aud din nou pe Stelian... Campionul începe să se clatine. Pe el. Să mai plece Păiș după... aprovizionare. Că mi se pare că-l băgăm în damigeană pe contabilul șef".

Alde Petrica și Lizica cu dosarele se tot țineau de mine. Eu mă înfuriai. Le-am strigat: „Acu v-ați găsit să veniți după îndrumări? Toată ziua n-ați avut vreme?" „Păi... toată ziua ați fost... ocupat aci", făcu prima. „Tovarășe contabil șef, îl aud și pe economistul Victor Gheorghiță, de la serviciul muncă și salarii. Și eu ași fi dorit să vă cer o explicație dar...". „Daru-i colo", i-am arătat damigeana, dîndu-i să înțeleagă că ar fi bine să tacă în... actualele împrejurări.

Intr-o vreme, ceasul bătu din nou. Era trecut de... ora 4 dimineață. Păiș Gheorghe chiar zicea: Hai că mai e nițel și mergem să semnăm condica de prezență. Iar eu pierdeam mereu. Era a patra damigeană pe care o... plăteam. În jurul nostru se strînseseră și mai mulți chibiți, — contabilul Ursi Gheorghe, brigadierul Bădin Gheorghe și alții. Auzeam: Uraa! Nu vă lăsați. Luați băieți că... tovarășul contabil șef Pîrvu Lucian — adică eu, face cinste...

★

Au trecut cîteva ceasuri de la cele întîmplate mai sus, stau la birou, stau și hîrtiile nerezolvate. Dar nu-i vorbă, nici chef de lucru n-am. Eu, campionul raionului la remmy, să mă fac de rușine, să plătesc damigenele!... Trebuie să mă revanșez. D-aia am și venit la serviciu, contrar obiceiului, înaintea tuturora de la contabilitate. Am aranjat și masa în colț, și cele 4 scaune, și pietrele... N-am să le... dau azi o partidă și... nici un strop de vin. Am dat în schimb ordin să scoată ceasul de aci, ca să nu mai bată. Și să le mai prind pe contabilele Petrica Geol și Lizica Cercel că mă întrerup din lucru... asta... din joc!.. Am să pun și un afiș lîngă masă: „Problemele de serviciu se rezolvă după... orele de program". Și-am să iscălesc gros, cu toată autoritatea mea...

LUCIAN PÎRVU
contabil șef
pentru conformitate
AL. RAICU și ION GHEORGHIU

Mai e puțin pînă la... premieră. Echipa de teatru a căminului cultural din comuna Pilaru, raionul Titu, repetă de zor. De astă dată în repertoriu echipa are piesa „Rîsul pămîntului". Fotoreporterul nostru a surprins o parte a colectivului de artiști amatori la repetiție.

Foto: G. DUMITRU

SĂ DEZVOLTĂM PUTERNIC SECTORUL AVICOL — cel puţin cinci sute-şase sute păsări la suta de ha!

— Despre valoroasa experienţă a gospodăriei de stat Giarmata, regiunea Banat, în creşterea păsărilor —

> „Aţi ascultat aici expunerea tov. Nicolae Dogaru, de la gospodăria de stat Giarmata, a tov. Gheorghe Hiotu, de la gospodăria de stat Andrăşeşti, şi expunerile altor vorbitori, care au arătat ce poate realiza un bun gospodar, pasionat şi conştient de importanţa economică a sectorului avicol. Gospodăria de stat Giarmata creşte anual 100.000 pui de găină şi 20.000 pui de curcă, la 100 hectare revenind 3.150 păsări..."
>
> *(GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ: Cuvîntare ţinută la încheierea lucrărilor Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti).*

Sîntem întotdeauna bucuroşi de oaspeţi şi dornici să ajutăm

În timpul cînd mă aflam la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, unde am avut cinstea să fiu invitat, la gospodăria noastră se desfăşura un curs de instruire cu cca 100 de crescătoare de păsări venite de la mai multe gospodării colective din regiunea Banat. Am ţinut să amintesc despre acest curs, destul de recent, pentru că ţinerea lui e un fapt foarte semnificativ. Şi în anii din urmă fermele noastre de păsări au fost deseori vizitate. Am ţinut şi cursuri de instruire, la care însă nu luau parte mai mult de 20—30 de tovarăşi. Să primeşti o dată un număr atît de mare de colectivişti, dornici să-şi însuşească metodele de creştere a păsărilor, faptul acesta ne bucură îndeosebi. El dovedeşte că, în marea majoritate a gospodăriilor colective, oamenii au înţeles importanţa economică a creşterii păsărilor, contribuţia pe care avicultura o poate aduce la sporirea veniturilor. Nu degeaba se spune că, dacă din cînd în cînd, Aprozarul, sau Cooperaţia, te mai încurcă la preluarea morcovilor sau pătrunjelului, apoi pentru ouă şi pentru carne de pasăre niciodată n-o să rămîi fără clienţi.

Aşa cum am arătat şi la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, gospodăria noastră a crescut în 1961, 100.000 de pui de găină şi 20.000 pui de curcă. Datorită muncii însufleţite a lucrătorilor noştri din sectorul avicol, am livrat anul trecut peste plan 2,5 vagoane carne de pasăre şi peste 270.000 de ouă.

Sînt rezultate care, fireşte, ne bucură. Dar tot atît de mult ne bucură şi un alt fapt. Acela că am putut să ajutăm şi alte gospodării agricole de stat şi colective din regiune pentru a-şi înfiinţa sau dezvolta ferme de creştere a păsărilor. Astfel, din totalul de 436.120 de pui obţinuţi la staţiunea de incubaţie a gospodăriei, 316.000 au fost trimişi gostaturilor şi colectivelor din Banat.

„Au fost trimişi" — e însă, cam impropriu spus şi iată de ce. Pe cît ne stă în putinţă, măsură respectată cu consecvenţă îndeosebi anul trecut, cădem de acord cu beneficiarii ca să nu aştepte acasă venirea puilor, ci să trimită delegaţi după ei. Aceşti delegaţi sînt viitorii îngrijitori sau îngrijitoare ai puilor pe care-i furnizăm. Cîte o dată, împreună cu ei, vin şi tovarăşi din consiliul de conducere care răspund în unităţi de sectorul zootehnic. Unii vin grăbiţi, vor să se întoarcă cît mai repede acasă. Dar nu ne este greu să-i convingem că „graba strică treaba". Pentru a-i instrui cît de cît asupra îndatoririlor ce le revin în frumoasa meserie pe care şi-au ales-o, recomandăm acestor tovarăşi să participe pe timp de 3—4 zile, alături de lucrătorii noştri, la munca în fermele de păsări. Şi ei o fac cu plăcere. Astfel, au putinţa să urmărească nemijlocit cum se întocmeşte o raţie, care este rostul temperaturii, avantajele unei anumite amenajări faţă de alta, şi alte lucruri folositoare. Într-un cuvînt, căutăm să-i ajutăm să înţeleagă că creşterea păsărilor nu cere nici pe departe „rîuri de sudoare", dar că întotdeauna această îndeletnicire, dacă o faci cu dragoste şi atenţie, îţi răsplăteşte cu prisosinţă munca.

După această scurtă perioadă de instruire, ca să-i spunem aşa, delegaţii iau în primire loturile de pui. Nu însă mai înainte de a primi, în scris, indicaţii cu privire la regimul de viaţă al puilor: hrana ce trebuie administrată acestora, temperatura necesară în diferite perioade de viaţă, simptomele diverselor boli specifice etc.

Putem cita zeci de exemple de gospodării colective care, cu materialul furnizat de unitatea noastră, au pus bazele unor ferme avicole puternice. De exemplu, gospodăria colectivă din satul Dumbrăviţa a crescut anul trecut 6.900 de păsări, ceea ce înseamnă peste 750 de păsări la suta de hectare. Fără să socotim, bineînţeles, matca de păsări reţinută pentru prăsilă, gospodăria a realizat în 1961 din creşterea păsărilor un venit bănesc de aproape 100.000 de lei. Acest rezultat a convins pe colectiviştii din Dumbrăviţa să dezvolte şi mai mult creşterea păsărilor. În acest an gospodăria şi-a propus să sporească numărul de păsări la 11.600, adică se va ajunge la 1.300 de păsări la suta de ha. Rezultate bune în creşterea păsărilor au obţinut şi multe alte gospodării cărora le-am furnizat material de prăsilă printre care: Giarmata, Pişchia, Satchinez, Sînandrei şi Teremia Nouă.

Fireşte, că ne vom strădui ca şi în 1962 să acordăm un sprijin susţinut gospodăriilor colective pentru a-şi forma şi dezvolta fermele de păsări.

În afară de vizite, primim din cînd în cînd scrisori, venite nu numai din regiunea noastră, ci şi din alte regiuni. Considerăm trimiterea acestor scrisori ca pe o dovadă a încrederii cu care colectiviştii privesc munca noastră, a interesului lor pentru creşterea păsărilor. Aceste scrisori ne bucură mult. Vom răspunde întotdeauna cu plăcere tuturor tovarăşilor care ni se vor adresa. Creşterea păsărilor, e, într-adevăr, o ocupaţie frumoasă. Şi pe cît de frumoasă, pe atît de bănoasă.

NICOLAE DOGARU
directorul gospodăriei

● Majoritatea îngrijitorilor de păsări muncesc cu deosebită dragoste şi pricepere pentru a obţine pui viguroşi şi a reduce la minimum pierderile prin mortalitate. La loc de frunte se situează tovarăşele Eva Popescu de la secţia Timişoara şi Chiliac Scutaru de la secţia Giarmata. Rezultate foarte bune obţin şi îngrijitoarele Maria Berke, Ecaterina Buschinger, Elisabeta Lobodă şi altele.

● În 1961, 36 de gospodării colective din regiunea Banat au pus bazele fermelor avicole folosind puii primiţi de la G.A.S. Giarmata.

● Puii de găină hrăniţi cu furaje granulate au ajuns la vîrsta de 60 de zile la o greutate medie de 900 de grame, în timp ce puii hrăniţi obişnuit au atins o greutate de numai 475 grame.

În cîteva rînduri

● După cum se ştie, păsările se înmulţesc uşor, ajung la maturitate într-un timp scurt, au o mare putere de aclimatizare şi pot da producţii ridicate. La toate acestea se adaugă deosebita valoare alimentară a produselor de pasăre — carne şi ouă. Ouăle sînt alimente complete, conţin toate substanţele nutritive necesare omului, mai ales proteine, săruri minerale şi vitamine, în proporţii corespunzătoare pentru organism. Ele pot fi folosite în peste 1.000 de feluri de mîncăruri şi prăjituri. Tot aşa cum carnea de pasăre este foarte gustoasă şi suculentă.

● În afară de pui de o zi, G.A.S. Giarmata furnizează altor unităţi din regiune zeci de mii de pui de găină ajunşi la vîrsta de 3—4 săptămîni. În anul 1962 vor fi expediaţi gospodăriilor care au au posibilităţi să crească pui de o zi peste 40.000 pui în vîrstă de 3—4 săptămîni.

● Creşterea unei curci pînă la vîrsta de 6 luni, cînd are între 8—10 kg greutate, a costat gospodăria numai 35—40 de lei. Procentul de mortalitate pînă la această vîrstă a fost doar de 4 la sută.

● Pentru creşterea în tabere atît a păsărilor adulte cît şi a puilor, gospodăria a făcut amenajări simple, folosind în mare măsură materiale ieftine, uşor de procurat. Astfel şoproanele fixe sînt acoperite cu paie, stuf sau coceni. Între stîlpii de susţinere se aşează baloţi de paie legaţi cu sîrmă. Este foarte important ca aceste amenajări să fie astfel făcute încît să se împiedice pătrunderea în şoproane a curenţilor.

E mai uşor să previi boala decît s-o tratezi

Crescătorilor de păsări, puii le provoacă cea mai mare îngrijorare începînd de la aducerea lor din incubatoare pînă ajung la vîrsta de 60 de zile. Apoi grijile se împuţinează, emoţiile trec. Afirmăm cu toată convingerea că şi prima perioadă de creştere a puilor poate fi cu bine trecută dacă le asigurăm cu toată stricteţea cîteva condiţii şi anume: căldură, furajare, aer şi profilaxie veterinară. Datorită respectării de către lucrătorii noştri a acestor condiţii, gospodăria noastră creşte anual zeci de mii de păsări, cu un procent de pierderi prin mortalitate cu totul neînsemnat.

Iată, pe scurt, cum se procedează. Începem înainte de toate cu pregătirea puiernițelor. Fiecare serie de pui intră în puierniță numai după ce aceasta a fost riguros dezinfectată cu soluţie de sodă caustică 3 la sută şi văruită. Temperatura în puiernițe este astfel asigurată încît la nivelul puilor să avem în primele zile 28—29° C. După fiecare săptămînă, temperatura scade cu un grad. La verificarea temperaturii ne folosim în primul rînd de termometru pe care-l aşezăm la nivelul puilor, dar şi după comportarea puilor, după vioiciune şi mişcare, ne dăm seama dacă temperatura este bună, dacă în încăpere se formează curenţi de aer, sau dacă aerul este viciat. Căldura prea mare moleşeşte puii, frigul îi strînge grămadă. Atît frigul cît şi căldura excesivă pot provoca pierderi mari, nu atît prin pneumonii, cît prin aceea că puii nu consumă hrana — cel mai mare neajuns în creşterea lor.

Trebuie reţinut că nu toţi puii aduşi de la staţia de incubaţie sînt trecuţi la puiernițe. Alegem foarte riguros numai pe cei sănătoşi, care se ţin bine pe picioare şi nu prezintă deformaţii organice. Cei neviabili, şi aceştia reprezintă un foarte mic procent, sînt eliminaţi. Ne ferim să introducem în puiernițe pui cu defecte, căci aceştia pot periclita, aproape întotdeauna, sănătatea puilor din jur.

În primele zile după ce i-am adus în puiernițe, puii primesc o îngrijire deosebită. Fapt esenţial pe care-l urmărim cu cea mai mare atenţie — *toţi trebuie să-şi consume hrana*. Puii care n-o consumă în primele 48 de ore sînt pierduţi. Pentru a evita pierderea acestora, printr-o urmărire atentă a comportării lor, (stau trişti şi n-au nimic în guşă) îi izolăm imediat şi-i hrănim artificial. Sînt serii de pui cu mare vioiciune, viguroşi şi cu apetit bun. Dar sînt şi serii cu apetit redus, mai ales seriile de toamnă şi iarnă, cînd ouăle au o valoare incubatorie mai mică. Îndeosebi puii din aceste serii trebuie stimulaţi printr-o furajare foarte atentă. Pentru a atrage atenţia la hrană acestor pui moleşiţi, cu apetit slab, punem pe vasele de hrană hîrtie albă. Pe hîrtie aşezăm păsat de porumb şi ficat crud de vită sau de porc. Acest ficat de culoare roşie-brun închis, tăiat în bucăţele mici, accesibile ciocului puilor, le atrage atenţia (culoarea lui contrastează cu hîrtia albă) şi astfel puii încep să mănînce. Nu este vorba de cine ştie ce cantitate de ficat. În aceste prime trei zile, 1—1,5 g zilnic este de ajuns, ceea ce înseamnă cam 1—1,5 kg ficat proaspăt zilnic pentru 1000 de pui. Astfel toţi puii se învaţă uşor să consume raţia. Pe cei care nu vor să mănînce îi obligăm. Nu lăsăm în efectiv nici un pui cu guşa goală. El trece imediat la izolare, pe care o improvizăm uşor într-un colţ al încăperii, sau într-o baterie şi aici îl hrănim forţat. Deci prevenirea pierderilor la pui începe în momentul cînd îi preluăm de la incubator şi *furajarea lor atentă chiar din primele zile este cea mai bună măsură de prevenire a pierderilor.*

Este o greşeală, pe care practica o pune mult în evidenţă, recomandarea făcută de unii autori de a se administra puilor în primele zile numai făinuri uscate. Puii trebuie să primească din prima zi furaje cu o mare valoare nutritivă ca: lapte, ouă, ficat crud, iar uruiala de porumb să nu fie dată sub formă de făină, căci puii nu o pot prinde în cioc şi astfel, *fără să ne dăm seama, îi subalimentăm.*

Pentru pui, cîntarul este cel mai bun diagnostician. Oricît de experimentat ar fi ochiul crescătorului, el poate înşela în marea majoritate a cazurilor. Numai cîntarul ne poate spune cu precizie dacă condiţiile de viaţă ale puilor sînt corespunzătoare.

La fiecare 10 zile noi cîntărim puii şi verificăm dacă ei au cîştigat greutatea respectivă rasei. Astfel puii din rasa Rhode Island trebuie să aibă: la o zi — 32 g; la 10 zile — 63 g; la 20 de zile — 115 g; la 30 de zile — 235 g; la 40 de zile — 370 g; la 50 de zile — 450 g; la 60 de zile — 700 g.

Rezultatul cîntăririlor se trece în situaţia zilnică aflată în puiernițe şi completată la zi la restul rubricilor. Aceste rubrici sînt: data, efectivul, mortalităţi, procent de mortalitate, greutatea medie, spor realizat faţă de normal.

Prin această evidenţă, noi ştim la vreme dacă puii au o dezvoltare normală şi dacă pierderile zilnice sînt sau nu în limitele admise. Astfel putem lua imediat măsurile de remediere a eventualelor lipsuri.

Este un fapt arhicunoscut că puii bine dezvoltaţi sînt mai rezistenţi la boală. Dintre maladiile puilor crescuţi în regim de puierniță, coccidioza este cea mai periculoasă. Riscul pierderilor prin coccidioză scade pe măsură ce puii se apropie de 50—60 de zile şi de 600—700 grame greutate. Pentru prevenirea coccidiozei noi ne bizuim mult pe folosirea laptelui smîntînit. Pe lîngă albumina ce-o conţine, acest lapte are şi acid lactic, substanţă cu valoare dietetică dintre cele mai importante. Încă o dată subliniem că la efectivele cu o dezvoltare normală şi echilibrat furajate, coccidioza nu poate provoca cine ştie ce pierderi.

Diagnosticul acestei boli este uşor de pus. Puii stau trişti, retraşi, nu consumă hrana, iar pe vasele de hrană se observă diaree cu sînge. Este important şi la îndemîna oricui să aplice tratamentul preventiv al coccidiozei. Acest tratament pe care noi îl aplicăm cu succes de la vîrsta de 14 zile a puilor, constă în administrarea de coccidizin în apa de băut. Ca să nu risipim fără rost medicamentele este bine să respectăm, în administrarea lor, indicaţiile veterinarului.

Prevenirea pestei aviare o facem prin vaccinarea repetată cu vaccin F. începînd de la 8—10 zile de viaţă a puilor. Apoi repetăm vaccinarea la 14 zile, iar la 60 de zile facem vaccinarea antipestoasă cu vaccin H.

Toate aceste măsuri ne dau putinţa să obţinem un material viguros, în stare să se dezvolte aşa cum dorim.

ION BALINT
medic veterinar

Ce metode folosim în creşterea puilor

După trecerea celor 4-5 ani de cînd creşterea păsărilor a luat în gospodăria noastră dezvoltarea cunoscută, putem face o oarecare sistematizare a metodelor de lucru folosite, a avantajelor şi dezavantajelor lor. Facem aceasta din dorinţa ca experienţa noastră să fie de folos şi altor unităţi care şi-au propus să înfiinţeze şi să dezvolte ferme de păsări, ca neajunsurile cărora noi a trebuit să le găsim rezolvare, să poată fi evitate.

În gospodăria noastră creştem păsări: a) specializate pentru producţia de ouă şi b) din cele cu aptitudini pentru producţia de carne, cu randament mare de creştere. Din ambele categorii, o parte le creştem pentru a furniza material de prăsilă gospodăriilor de stat şi colective, iar altă parte pentru satisfacerea nevoilor de plan — ouă şi carne — ale unităţii noastre.

Pentru creşterea puilor am aplicat patru metode, reţinînd pe acelea pe care le-am considerat corespunzătoare scopului propus: să producem un material viguros, rezistent şi la costuri de producţie cît mai reduse.

PRIMA METODĂ constă în creşterea puilor în puiernițe la duşumea, prin aşa numitul sistem de încălzire cu cotlon (coş) din cărămidă. E un sistem cunoscut în multe gospodării colective. După o experimentare de un an, noi am renunţat la el întrucît prezenta numeroase dezavantaje. După cum se ştie, încălzirea puiernițelor în acest sistem se face cu lemne sau cu alt combustibil solid. De aici primul dezavantaj: o mare cheltuială de combustibil. La aceasta se mai adaugă cheltuiala cu adusul lemnelor, cu spartul şi căratul lor, întreţinerea focurilor etc. Astfel se măreşte preţul de cost al puilor. Ori, pe noi ne interesează să producem nu numai mult, dar şi ieftin. Pe de altă parte, puiernițele fiind mici, era greu pentru personalul de deservire să urmărească puii — reprezentînd o normă — care erau împărţiţi în 5-6 încăperi. În sfîrşit, un alt dezavantaj important: cu toate încercările făcute, nu izbuteam să asigurăm puilor o temperatură constantă şi uniformă specifică vîrstei. De aici, pui dezvoltaţi neuniform, cu toate consecinţele negative ce urmau. Cum am spus, am renunţat la această metodă.

A DOUA MEODĂ — CREŞTEREA PUILOR ÎN BATERII. Faţă de metoda cotlon, aceasta este net superioară. Puii fiind grupaţi pe loturi mici, se poate face o supraveghere atentă a dezvoltării lor, lucru important atît în privinţa hrănirii (îngrijitorul observă repede pe cei care nu mănîncă) cît şi din punctul de vedere al combaterii şi prevenirii maladiilor (loturile suspecte, numeric mai mici, decît la cotlon, pot fi izolate, şi astfel, în cel mai rău caz, pierderile sînt minime). În baterii putem creşte, despărţiţi pe loturi, de 5 ori mai mulţi pui decît în puiernițe, la duşumea.

Metoda prezintă însă şi dezavantaje. Ele devin evidente la circa 3 săptămîni după aducerea puilor de la incubator. Trebuie ţinut seama că creşterea puilor în baterii e o creştere artificială. Posibilităţile de mişcare a lor sînt reduse ceea ce influenţează în rău dezvoltarea scheletului osos. Dificultăţile de încălzire uniformă a puilor se fac de asemenea, simţite. Din aceste cauze materialul obţinut este mai puţin viguros decît cel pe care-l creştem prin

A TREIA METODĂ: CREŞTEREA PUILOR ÎN ÎNCĂPERI ÎNCĂLZITE CU RAZE INFRAROŞII. Pentru puii de găină s-a dovedit metoda cea mai bună. Singura condiţie pentru aplicarea acestei metode este să avem instalaţie electrică la fermele de păsări. După cîte cunosc, o asemenea condiţie este îndeplinită în majoritatea gospodăriilor colective din regiunea Banat cît şi din alte regiuni. Dacă la prima vedere folosirea razelor infraroşii pare o treabă tare complicată, în realitate lucrurile sînt foarte simple. Ori care gospodărie care îndeplineşte condiţia de mai sus poate aplica metoda cu cele mai bune rezultate.

În ce constă ea? Imediat după aducerea puilor din incubator, îi instalăm în cuşti de sîrmă împletită cu lăţimea şi lungimea aceeaşi — 1,50 m, iar înălţimea de 0,70 — 1 m. Bineînţeles că într-o hală vom avea mai multe asemenea cuşti — cîte ne permite lungimea încăperii. În restul halei amenajăm, de asemenea, din sîrmă împletită, împrejmuiri pentru plimbarea puilor. Tot aici aşezăm şi trocurile de hrănire şi adăpare. Pe mijlocul cuştilor de sîrmă, la distanţe egale, circa 1,50 m, avem suspendate becurile cu infraroşii. Să vedem ce se întîmplă. Mai întîi trebuie reţinut că creşterea puilor după această metodă este foarte apropiată de creşterea naturală. Pentru a se putea dezvolta bine, lor le este asigurată atît energia luminoasă, cît şi energia calorică.

Becul suspendat la mijlocul boxei asigură puilor căldura de care au nevoie în fiecare stadiu de dezvoltare. Ştim, de exemplu, că pînă la 5 zile, trebuie să li se asigure o temperatură de 29° C. Nimic mai uşor. Stabilim, cu ajutorul termometrului, la ce distanţă (înălţime) de pui trebuie să suspendăm becul pentru realizarea acestei temperaturi. Puii de găină, spre deosebire de cei de curcă, nu vor sta exact sub bec, să se prăjească, ci mai într-o parte. În orice caz 29° C trebuie să fie temperatura în margine, adică la 60 cm de bec. Atunci cînd au acumulat mai multă căldură stînd în apropierea becului, puii vor pleca la margine, cînd simt nevoia de mai multă căldură, se vor apropia din nou. Şi tot aşa mereu. În primele zile vom avea într-o cuşcă 100-120 de pui. Apoi îi rărim treptat, ajungînd să avem la 4—5 săptămîni într-o boxă 20-30 de capete.

Şi acum avantajele: în primul rînd ceea ce am arătat mai sus: puii cresc în condiţii foarte apropiate de cele naturale, lucru extrem de important pentru buna lor dezvoltare în viitor. Tot atît de important este şi faptul că li se asigură o temperatură constantă şi uniformă. Dar avantajele nu se opresc aici. După cum se cunoaşte, razele infraroşii au un dublu rol: de sterilizare a mediului înconjurător (ceea ce contribuie foarte mult la prevenirea îmbolnăvirilor) şi de asigurare a căldurii, iar pe de altă parte ajută la transformarea sub piele a provitaminelor în vitamine, fapt care favorizează metabolismul puilor. Compartimentarea puilor în loturi mici ne oferă posibilitatea urmăririi îndeaproape a dezvoltării lor, ne dă putinţa să facem selecţia materialului celui mai valoros.

În sfîrşit, prin folosirea instalaţiilor infraroşii realizăm mari economii de fonduri. Preţul de cost al energiei electrice consumate este cu peste 50 la sută mai mic decît preţul combustibilului.

SĂ TRECEM ACUM LA CEA DE A PATRA METODĂ — A CREŞTERII PUILOR ÎN BALCOANE.

Mai întîi cîteva cuvinte despre condiţiile care ne-au dus la folosirea ei. Pe lîngă puii de găină, noi ne-am propus să creştem şi pui de curcă. Ştiam bine că dacă reuşim să creştem puii de curcă pînă la perioada aşa-zis critică, circa 3—4 săptămîni, putem obţine rezultate dintre cele mai bune. Cu consumuri mici de hrană, curcile cresc foarte repede, ajungînd în 6 luni la o greutate de peste 8 kg.

Am încercat să creştem puii de curcă aduşi de la incubator, în cuştile cu instalaţii de raze infraroşii. Rezultatul a fost cu totul necorespunzător, şi iată de ce.

Puii de curcă, spre deosebire de cei de găină se aşezau exact sub becuri, acumulînd căldură mai multă decît aveau nevoie. Era de ajuns un lătrat de cîine, un fluierat, în sfîrşit un zgomot cît de mic, pentru ca toţi să fugă speriaţi la marginea împrejmuirii. Diferenţa de temperatură le provoca astfel pneumonie, şi, în cele mai multe cazuri, îi pierdeam.

Rezolvarea acestui important neajuns, ne-a făcut să descoperim metoda amintită.

Ce sînt în fond aceste balcoane? Sînt nişte boxe confecţionate din plasă de sîrmă prinsă pe vergele de fier. Ele sînt instalate la aproximativ 45 cm de la duşumea şi au dimensiunile: 2,5—3 m lungime, 1,50—2 m lăţime, cu pereţi înalţi de circa 45 cm. Ochiurile plasei de sîrmă au mărimea de 1,50—2,50 cm.

Plasa de sîrmă de sub pui se acoperă cu un strat de paie, pe care îl schimbăm de cîte ori credem necesar. Sub această plasă am instalat un sistem de ţevi prin care circulă abur cald — 3-4 ţevi pe sub fiecare balcon. Cred că acum a devenit limpede cum stau lucrurile cu aceste balcoane. Indiferent unde ar sta puiul, lui îi este asigurată aceeaşi temperatură, reglabilă prin sistemul cunoscut de la calorifere. Bineînţeles că într-o sală vom avea atîtea balcoane cîte ne permit dimensiunile ei. Pentru îndepărtarea aerului viciat, sălile sînt dotate cu ventilatoare.

Atît pentru puii de curcă, cît şi pentru puii de găină crescuţi în balcoane, în primele zile de creştere asigurăm o densitate de 10-15 pui la m.p. Treptat îi rărim pe măsură ce cresc.

Acestea sînt foarte pe scurt cele patru metode folosite de noi în creşterea puilor, din care după cum am menţionat, ne-am oprit la ultimele trei. Este extrem de important ca lucrătorilor din sectorul avicol să li se creeze condiţii cît mai bune de lucru. Asigurarea acestor condiţii completată cu dragostea pentru profesie a îngrijitorului de pui, cu priceperea şi hărnicia sa, ne vor asigura întotdeauna succesul dorit: obţinerea, cu cheltuieli minime, a unui material viguros, în stare să ne răsplătească aşa cum se cuvine munca noastră.

LEONIDA LĂZĂROIU
ing. zootehnist

Îngrijirea puilor după trecerea vîrstei critice

Pentru adîncirea aspectelor cuprinse în articolele din această pagină am solicitat autorilor să facă unele completări cu privire la creşterea puilor care au depăşit aşa-zisa vîrstă critică: 4—5 săptămîni cei de găină, 3—4 săptămîni cei de curcă.

Iată răspunsurile lor:

În privinţa puilor de găină

O dată ajunşi la vîrsta de 4—5 săptămîni, din primăvară pînă toamna tîrziu, puii sînt scoşi pe lucerniere în coteţe mobile. Cu cîţiva ani în urmă, în perioada de început a creşterii puilor, îi ţineam pe lucerniere pînă cînd venea timpul să-i valorificăm. Am observat însă ceva foarte interesant. Deşi cu o osatură bine formată, foarte frumoşi ca aspect exterior, puii erau slabi, cu toată hrana pe care le-o dădeam. Se ştie bine că în afară de lucernă, în general masă verde, foarte necesară organismului, puii consumă musculiţe, gîze şi alte insecte. Toată ziua îi vedeai în necontenită alergare. De aici am tras concluzia: şederea în aer liber, în continuă mişcare, le prieşte dezvoltării, dar lăsaţi mereu în asemenea regim de viaţă, puii nu se îngraşă. Într-adevăr, alergînd mereu, ei se dezvoltă, însă consumă prin alergare multă energie şi nu pun pe ei carne. Am încercat mai multe variante şi ne-am oprit la aceea pe care am considerat-o a fi cea mai bună. Îi ţinem pe lucerniere 2—3 săptămîni. Apoi îi băgăm în bateriile de îngrăşare, cîte 5—15 într-o baterie. De acum, cu osatura bine formată, dar împiedicaţi să alerge, puii n-au altceva de făcut decît să consume şi să se îngraşe. În acest fel, după alte circa 3 săptămîni, ajunşi la o greutate de 800—900 g, puii sînt trimişi spre vînzare.

Creşterea în continuare a puilor de curcă

Pînă la vîrsta de 3—4 săptămîni, puii de curcă cresc în balcoane. De aici, indiferent că-i vindem ori îi ţinem pentru carne sau prăsilă, îi scoatem pe lucerniere. Întrucît chiar ajunşi la această vîrstă ei sînt receptivi la diferite maladii, în orice caz mai receptivi decît puii de găină, îi scoatem pe parcele de lucernă nefolosite mai înainte de alte păsări. La fiecare 2 săptămîni, coteţele mobile în care se află puii de curcă înaintează cîte 10 m pe lucerniere. Puii de curcă rămîn aici tot atît cît şi puii de găină, după care îi introducem în bateriile de îngrăşare sau de creştere pentru prăsilă.

Cîteva cuvinte despre furajarea păsărilor în general. Aplicăm două metode de furajare: 1) cea obişnuită, cunoscută din literatura de specialitate şi 2) hrănirea cu furaje granulate. Aceste furaje (granulate) le obţinem cu ajutorul unei foste instalaţii de macaroane, reformată de o fabrică din Arad. Instalaţia căreia noi i-am adus unele mici modificări, se compune din trei părţi: presa, un malaxor şi uscătoria. Granularea furajelor este, indiscutabil, o metodă superioară de hrănire faţă de metoda obişnuită. Ce se întîmplă la furajarea obişnuită?

În încăperile puilor introducem hrana: uruială de concentrate, carne, brînză, lapte, morcov etc. Imediat puii cei mai viguroşi (am urmărit aceasta multă vreme) se reped primii la mîncare şi mănîncă, întotdeauna, în ordinea: carne, brînză, uruială — adică furajele cele mai valoroase. Puii mai puţin dezvoltaţi mănîncă ce rămîne. Ei continuă să slăbească. Granularea furajelor înlătură acest important neajuns. Ştim că nu în toate unităţile există posibilităţi de granulare. În acest caz recomandăm să se ţină seama de observaţiile noastre: puii mai slabi să fie cu deosebire urmăriţi şi să li se administreze suplimente de hrană.

Dau spre exemplu reţeta furajului granulat pe care îl administrăm puilor între 0—3 luni. Într-o şarje de 100 de kg intră: 30 de kg uruială de porumb cernută, 26 de kg deşeuri de macaroane sau grîu, 6 kg tărîţe de grîu, 14 kg făină de carne, 8 kg şroturi de soia, 6,25 kg uruială de mazăre, 4 kg drojdie proaspătă, 3 kg melasă, 1,20 kg precipitat de oase, 0,8 kg carbonat de calciu, 0,500 kg. sare, 3,33 g fier, 3,33 g cupru, 3,33 g magneziu, 2,80 g magneziu sulfuric, 4.000.000 unităţi de penicilină şi vitamina A+D asigurată printr-o jumătate kg untură de peşte. Această hrană se completează vara cu lucernă masă verde, iar iarna cu morcov şi grăunţe încolţite.

Tainurile se administrează 10 pe zi, începînd de la vîrsta de o zi a puilor şi descresc treptat, ajungînd la 3 pe zi la păsările adulte.

Instalaţii de granulare a furajelor, ca cea pe care o folosim noi, fabrică acum Uzina de reparaţii din Arad.

Din agricultura Uniunii Sovietice

Pe drumul belșugului de produse agricole

Anul 1961 a fost remarcabil în U.R.S.S. și prin noile succese obținute în producția agricolă — cereale, bumbac, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și alte culturi. Un exemplu deosebit de grăitor îl constituie în această privință Ucraina, una din cele mai mari regiuni agricole din Uniunea Sovietică. Ucraina a obținut în 1961 peste 2 miliarde puduri de cereale, din care 920 milioane puduri de grîu. Pe o suprafață de circa 3 milioane ha s-au obținut cîte 27,4 chintale de grăunțe uscate de porumb la hectar.

Au muncit bine în anul trecut și țăranii din Kuban. Dacă în 1959 în colhozurile și sovhozurile ținutului Krasnodar (Kuban) s-au produs 227 milioane puduri de cereale, în 1961 s-au obținut 260 milioane puduri.

Pentru oamenii muncii din agricultura Kubanului este caracteristică năzuința de a obține cît mai multe produse la hectar cu cît mai puține cheltuieli de muncă și mijloace. Iată cîteva exemple. La Institutul de cercetări pentru încercarea tractoarelor și mașinilor agricole din Kuban, mecanizatorii, împreună cu oamenii de știință ai institutului, au elaborat și aplicat o nouă tehnologie de cultivare a porumbului, bazată pe mecanizarea complexă. În 1960 echipa lui Vladimir Pervițki a obținut de pe o suprafață de 250 ha cîte 50 chintale de porumb la hectar, cheltuind pentru producerea unui chintal de porumb numai 11,4 minute, în timp ce la cunoscutul fermier american Garst se cheltuiesc 12 minute pentru obținerea unui chintal de porumb boabe.

În 1961 echipa lui Pervițki, alcătuită din trei mecanizatori, a cultivat porumb pe o suprafață de 400 ha.

Fiecare membru al echipei a obținut cîte 6.000 chintale de boabe, cheltuind numai 10,8 minute pentru obținerea unui chintal de porumb. Cu alte cuvinte, un mecanizator a produs într-o oră de muncă circa 5,6 chintale de boabe uscate de porumb de calitate superioară.

Un mare salt în producția agricolă este prevăzut pentru anul în curs. În 1962 statul va cumpăra circa 4 miliarde puduri de cereale sau cu 18-20 la sută mai mult decît în 1961, peste 5 milioane tone de bumbac, sau cu 13 la sută mai mult decît anul trecut.

Colhozurile și sovhozurile vor acorda o deosebită atenție folosirii eficiente a principalei lor bogății — pămîntul, îmbunătățirii structurii suprafețelor însămînțate prin extinderea culturilor mai prețioase și care dau recolte mari, ca grîul, porumbul, leguminoasele cereale, sfecla de zahăr și altele. Va cunoaște o largă dezvoltare sistemul de agricultură cu culturi prășitoare.

În 1962 industria va furniza colhozurilor și sovhozurilor aproximativ 216.000 tractoare fizice, 100.000 autocamioane, circa 76.000 combine cerealiere și multe alte mijloace tehnice noi.

Înzestrarea colhozurilor și sovhozurilor cu tehnică nouă va permite mecanizarea continuă a lucrărilor agricole, ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al producției.

Consfătuirile lucrătorilor din agricultură, care au avut loc în ultima lună a anului trecut în diferite regiuni ale U.R.S.S., au arătat că agricultura sovietică dispune de rezerve a căror folosire deplină va permite să se dezvolte într-un ritm și mai rapid.

IN PLANURILE DE PRODUCȚIE ALE GOSPODĂRIILOR COLECTIVE

SARCINI MOBILIZATOARE

— Din scrisorile corespondenților noștri —

Efectivele de animale vor spori cu 2.300 de capete

Tov. Alexandru Czege, președintele gospodăriei colective „Drapelul roșu" din Salonta, a venit de la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști cu prețioase învățăminte. Pe baza lor, colectiviștii au studiat posibilitățile gospodăriei de sporire continuă a producției agricole. Aceste posibilități au fost concretizate amănunțit în planul de producție pe acest an. O atenție de seamă acordă gospodăria din Salonta dezvoltării sectorului zootehnic, care cuprinde în prezent aproape 4.600 capete animale. Pînă la sfîrșitul acestui an efectivele vor crește cu încă 2.300 taurine, porcine și ovine. Numărul vacilor de lapte, bunăoară, va ajunge la sfîrșitul anului la 600 capete, din care 160 provin din prăsilă proprie. O mare dezvoltare va lua și sectorul avicol: gospodăria a prevăzut să crească peste 25.000 păsări.

Prin sporirea efectivelor de animale și a producției acestora gospodăria va livra în acest an pe bază de contract 6.400 kg. de carne la 100 ha., față de 4.551 kg. realizate în anul trecut. Producția de lînă și lapte va crește cu 30 la sută, iar numărul porcilor grași se dublează. Valoarea veniturilor bănești prevăzute să se obțină întrece 8.500.000 lei — cu 2.500.000 lei mai mult decît în 1961. Ca urmare, valoarea zilei-muncă va crește la 37 lei, din care 22 lei în numerar. Colectiviștii vor primi avansuri bănești în fiecare lună.

M. VELNICIUC

In continuă creștere

Colectiviștii din comuna Vîlcele, raionul Rîmnicu Sărat, au discutat în adunarea de încheiere a bilanțului pe anul 1961 despre marile posibilități pe care le oferă gospodăria colectivă pentru continua sporire a producției vegetale și animale.

— În urmă cu 10 ani, cînd a luat ființă colectiva noastră, a spus colectivistul Toma Sterpu, averea obștească era, după cîte știm cu toții, destul de mică. Munca noastră unită, lucrarea pămîntului după reguli agrotehnice, sprijinul de care ne-am bucurat din partea partidului și statului, ne-au dat posibilitatea să obținem recolte din ce în ce mai mari. Ne-am construit grajduri, saivane, magazii, am înființat noi ramuri anexe care ne-au sporit de la un an la altul averea obștească. Numai sectorul zootehnic, care cuprinde de 850 de taurine, 1.720 de ovine, 950 porcine și 2.900 de păsări, a adus anul trecut gospodăriei venituri bănești de peste 1.000.000 lei. Succesele obținute de noi în colectivă au făcut ca aproape tot satul să ne urmeze calea. Să muncim pentru a întări continuu colectiva noastră.

Au mai luat cuvîntul mulți alți colectiviști. Și ei au scos în evidență marile transformări petrecute în viața oamenilor din comună după intrarea lor în gospodăria colectivă.

Pornind de la aceste rezultate, mulți dintre vorbitori au arătat că în anul acesta gospodăria poate face pași și mai mari înainte. Ea are toate condițiile pentru a putea obține pe o mare suprafață 5.000 kg porumb boabe la hectar în teren neirigat și de a crește tot mai multe animale și păsări din cele mai bune rase. Astfel, hotărîrea luată de colectiviștii din Vîlcele este ca în anul 1962 să îngrașe 650 de porci după metoda în flux continuu, să crească 15.000 de pui și să organizeze un complex avicol pentru 1.000 de găini ouătoare.

I. ZAMFIRESCU

Cifre grăitoare

Membrii gospodăriei agricole colective „I. C. Frimu", din comuna Leordeni, raionul Găiești, regiunea Argeș, au obținut anul trecut producții sporite la hectar la culturile de grîu, orz și floarea-soarelui. Cu prilejul dezbaterii planului de producție pe anul 1962, ei și-au propus să mărească și mai mult producția în sectorul vegetal. Din cifrele de plan rezultă că în acest an se vor recolta în medie 1.800 kg grîu, 1.700 kg orz, 3.000 kg porumb.

De pe suprafața de 60 ha ce se va cultiva cu porumb în sistem neirigat, se va obține o producție de 5.000 kg boabe la hectar. În acest scop, colectiviștii din Leordeni au luat încă din toamnă primele măsuri de fertilizare a solului, efectuînd arături adînci la 30—32 cm și încorporînd sub brazdă cîte 25 tone gunoi de grajd la hectar. Imediat ce se va desprimăvăra, colectiviștii vor grăpa ogoarele și în timpul vegetației vor administra îngrășăminte minerale.

O deosebită atenție s-a acordat sectorului zootehnic, care în acest an va crește cu 100 de taurine (din care 52 vaci cu lapte), 90 de porcine (din care 30 scroafe fătătoare), 300 de oi, 1.000 de păsări și 20 stupi de albine. S-a hotărît ca prin folosirea metodelor avansate de furajare să se obțină în medie cîte 2.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată și 50 litri lapte de fiecare oaie. Se vor asigura condițiile corespunzătoare de adăpostire și îngrijire a animalelor, proprietate obștească, construindu-se în cursul acestui an, cu posibilități proprii, un grajd pentru vaci cu o capacitate de 60 capete, o îngrășătorie de porci, o puiernită și un saivan pentru oi. Dezvoltîndu-se toate ramurile de producție, va crește mult și avutul obștesc al gospodăriei, iar valoarea zilei-muncă va ajunge la 38 lei (cu 7 lei mai mult față de 1961).

GEORGE BREAZU

Dezvoltă sectorul zootehnic

Insuflețiți de Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, membrii gospodăriei colective „Înfrățirea" din Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, și-au propus ca în acest an să sporească efectivele de animale. Astfel, planul de producție prevede ca numai în cursul primului trimestru al anului să fie cumpărate 20 de vaci cu lapte. De asemenea, nu de mult gospodăria și-a procurat încă 100 de oi. Pentru buna adăpostire a animalelor colectiviștii vor construi anul acesta un grajd pentru 100 vite mari, un saivan pentru 500 de oi și o maternitate pentru scroafe. Cea mai mare parte a materialelor necesare noilor construcții vor fi procurate pe plan local.

ALEX. BACIU

Vom obține indici și mai înalți

(Urmare din pag. I)

pildă, gospodăriile colective din Salonta și Gepiu au obținut cu 600—800 kg grîu și 800—1.000 kg porumb boabe la ha mai mult pe parcelele pe care s-a executat întreg ciclul de lucrări mecanizate, față de parcelele pe care s-a făcut numai arătura cu tractorul.

Dar avem și unii mecanizatori, ce-i drept puțini la număr, care în anul trecut nu și-au îngrijit bine tractoarele, au făcut risipă de carburanți, ori, în goană după hectari, au folosit mașinile de semănat cu o viteză prea mare, au arat cu plugurile mai în față, au schimbat înclinația discurilor etc. Printre aceștia se numără tractoriștii Dumitru Hotea, Gh. Olaru și Gheorghe Panea. De altfel, lămuriți fiind, aceștia și-au recunoscut vina, și-au schimbat radical atitudinea față de muncă.

În lumina sarcinilor trasate de Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, mecanizatorii noștri și-au hotărît să obțină în activitatea de producție a anului 1962 indici și mai înalți. Stimulați fiind de Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, dezbătînd cifrele de plan, brigăzile noastre de tractoare, în frunte cu comuniștii, și-au luat angajamente însuflețitoare. Chemînd la întrecere brigada a III-a a lui Pavel Teț, care lucrează la gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Păcii" din Sînnicolau Român, mecanizatorii din brigada a IV-a condusă de Petru Sim, care lucrează la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Berechiu, și-au luat următoarele angajamente:

— să stabilească zilnic planul de lucrări împreună cu brigadierul gospodăriei colective;

— să participe la toate ședințele consiliului de conducere al gospodăriei și la adunările generale ale colectiviștilor;

— să elimine la maximum timpii morți din activitatea brigăzii;

— prin introducerea mecanizării complete la cultura grîului, porumbului, florii-soarelui și plantelor de nutreț, să execute pe fiecare hectar fizic un volum de lucrări echivalent cu 5,5 hantri, depășindu-și prin aceasta sarcina de plan pe brigadă cu 16 la sută;

— prin executarea lucrărilor mecanizate la timp și de cea mai bună calitate, să mărească producția planificată la toate culturile cu cel puțin 250 kg la ha; să obțină cîte 5.000 kg porumb boabe la ha în cultura neirigată pe suprafața stabilită de gospodăria colectivă;

— prin buna îngrijire și alimentare a parcului de tractoare și mașini din brigadă să facă o economie de piese de schimb și carburanți în valoare de 25.000 de lei.

Angajamente asemănătoare și-au luat și celelalte brigăzi de tractoare din stațiunea noastră.

Pentru a face față cu cinste sarcinilor ce le revin, mecanizatorii noștri se pregătesc intens. În prezent ei lucrează atît în cadrul S.M.T.-ului, cît și la micile ateliere din gospodăriile colective la repararea utilajului ce va fi folosit în campania de primăvară. Intensificînd întrecerea socialistă ei au izbutit să se apropie de terminarea acestor lucrări.

Mecanizatorii stațiunii noastre sînt încredințați că, sub îndrumarea permanentă a organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, călăuziți de documentele Consfătuirii țăranilor colectiviști, vor realiza și chiar depăși sarcinile ce le revin în acest an.

Știri externe

● La cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. delegații condamnă cu mînie pe colonialiștii portughezi care duc un război colonial nimicitor împotriva poporului angolez.

● În mesajul cu privire la situația economică a S.U.A., înaintat de curînd Congresului, președintele Kennedy a apreciat că perioada anilor postbelici, a fost întunecată de patru depresiuni economice.

● Colonialiștii portughezi folosesc în Angola, puști automate israeliene cu emblema Bundeswehr-ului vest-german.

● Fasciștii din „O.A.S." au săvîrșit în ultimele zile, pe teritoriul Algeriei, 48 de atentate cu bombe și arme de foc, în urma cărora și-au găsit moartea 36 de persoane, iar altele 47 au fost rănite.

● Țăranii peruvieni de pe o plantație de trestie de zahăr din apropierea orașului Chiclayo au organizat o mare demonstrație, nemulțumiți de plata pe care o primesc pentru munca lor.

Legumicultura — „mină de aur"

(Urmare din pag. I)

rul orașelor, este necesar să se dezvolte cît mai mult cu putință cultura legumelor forțate în răsadnițe și sere, precum și a celor timpurii în cîmp. În felul acesta gospodăriile colective vor putea contribui pe de o parte la aprovizionarea ritmică a oamenilor muncii cu legume, iar pe de alta, colectiviștii vor putea realiza venituri mari în tot timpul anului. **Gospodăriile colective situate în raioanele din sudul, sud-estul și vestul țării să folosească condițiile naturale deosebit de favorabile și să se profileze pentru culturi extratimpurii și timpurii de tomate, cartofi, mazăre, varză, ardei și vinete. De asemenea, gospodăriile colective din apropierea fabricilor de conserve să se specializeze în cultura legumelor destinate prelucrării.**

Obținerea unor producții mari și timpurii de legume nu este posibilă fără aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a tuturor măsurilor agrotehnice necesare.

În răspîndirea metodelor înaintate în legumicultură, rolul de frunte revine în primul rînd inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ei trebuie să-i ajute pe colectiviști în alegerea terenurilor cele mai potrivite culturii legumelor, ținîndu-se seamă de apropierea lor de sursele de apă, spre a se ușura irigarea; pe aceste suprafețe se va continua în zilele prielnice, transportul îngrășămintelor organice. Gospodăriile colective vor fi de asemenea îndrumate și sprijinite să-și asigure din vreme semințe de legume din soiurile și hibrizii cei mai valoroși, precum și materialele necesare obținerii unor răsaduri de cît mai bună calitate. Peste tot trebuie să existe în aceste zile o preocupare intensă pentru amenajarea suprafețelor de răsadnițe planificate, pentru executarea corespunzătoare a tuturor lucrărilor menite să ducă la obținerea unei producții de legume mari și timpurii. Cu toate că ne apropiem de sfîrșitul lunii ianuarie, în unele gospodării colective din jurul orașelor București, Ploiești, Constanța și altele, asigurarea gunoiului de grajd, a semințelor, a cherestelei, sticlei și a celorlalte materiale necesare amenajării răsadnițelor, se desfășoară încă nesatisfăcător. Este cazul ca organele agricole și conducerile unităților respective să ia măsuri pentru curmarea grabnică a acestei stări de lucruri.

Pentru producerea răsadurilor de calitate care constituie un factor hotărîtor în obținerea unor recolte mari și timpurii, se recomandă gospodăriilor colective să asigure pentru fiecare hectar de legume, cel puțin 300 m.p. de răsadnițe. O mare atenție trebuie acordată și folosirii răsadnițelor în două pante, confecționate din lemn sau din elemente de beton, care s-au dovedit a fi mult mai economicoase decît cele simple. Se impune de asemenea să se mărească suprafața ocupată cu sere, utilizîndu-se la încălzit, acolo unde sînt posibilități, apa caldă și aburii de la diferite fabrici.

Desigur că, complexul de lucrări agrotehnice ce trebuie aplicate în legumicultură nu se poate rezuma la cele arătate mai sus. Iarovizarea cartofilor, pregătirea corespunzătoare a terenului înainte de însămînțare sau plantare, măsurile de combatere a bolilor și dăunătorilor, asigurarea unei densități corespunzătoare de plante la hectar, utilizarea chibzuită a îngrășămintelor în timpul perioadei de vegetație, mecanizarea pe scară largă a lucrărilor, folosirea intensivă a terenurilor irigate prin executarea a 2—3 culturi succesive pe an, sînt la rîndul lor măsuri tot atît de importante de care trebuie să țină seama legumicultorii din gospodăriile agricole colective.

În obținerea unor rezultate cît mai bune la cultura legumelor de foarte mare importanță este și pregătirea temeinică a cadrelor, ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe al colectiviștilor. De aceea se cere să se acorde acum, pe timpul iernii, multă exigență cursurilor ținute în cadrul cercurilor legumicole. **Este bine ca gospodăriile colective care au condiții pentru dezvoltarea culturii legumelor să urmeze recomandarea făcută de a trimite cît mai mulți colectiviști în stațiunile experimentale și în gospodăriile agricole de stat fruntașe, pentru a deprinde într-un ciclu întreg de producție cele mai noi metode agrotehnice.** Organizarea unor astfel de cursuri trebuie urgentată mai ales în regiunile Banat, Hunedoara, Cluj și Iași.

Răspunzînd cu entuziasm Chemării Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, punînd în valoare toate rezervele existente în vederea sporirii producției legumicole, membrii gospodăriilor colective vor putea contribui la satisfacerea nevoilor populației, la mărirea veniturilor obținute de unitățile lor.

Sport

In raionul Giurgiu

Mai multă atenție desfășurării Spartachiadei de iarnă a tineretului

Și în anul acesta, în asociațiile sportive din raionul Giurgiu, Spartachiada de iarnă a tineretului a atras un mare număr de participanți. De pildă la asociația sportivă „Gloria" din comuna Comana (președinte Dumitru Ciacoveanu), au participat la primele întreceri desfășurate la disciplinele săniuțe, șah, trîntă și tenis de masă aproape 400 de tineri colectiviști. Printre cîștigătorii la aceste discipline se află tinerii și tinerele Manca Marius, Opriș Gherghina, Mircea Nicolae, Calotă Niculina, Gheorghe Gheorghe, Eugen Olteanu, Păun Alexandru, Nicolae Crăciun, Marga Brătan și Roșioară Dumitru.

Succese remarcabile în cadrul primelor întreceri au înregistrat și asociațiile sportive „Sănătatea" (președinte Radu Ion), „Voința" (președinte Dragne Marin), „Viață Nouă", „Recolta" „Zorile", „Avîntul" și altele din satele Grădiștea, Frătești, Arsache, Malu, Sfîntu Gheorghe care au mobilizat mulți tineri și tinere la întrecerile Spartachiadei. Sînt însă în raionul Giurgiu și asociații sportive cu rezultate mai slabe în desfășurarea Spartachiadei de iarnă a tineretului. Așa bunăoară la asociațiile sportive „Victoria" și „Tractorul" din comuna Băneasa (președinte Dimancea Nicolae și prof. de educație fizică Mihai Ioan) pînă în prezent nu s-a organizat nimic.

Același lucru se poate spune și despre asociațiile sportive „Recolta", „Neajlovul", „Avîntul", „Unirea", „Spicul", „Dunărea" și altele din comunele Dimitrie Cantemir, Călugăreni, Mihai Bravu, Gogoșari, Oinacu etc. În aceste asociații sportive sînt zeci și zeci de tineri care își manifestă dorința de a participa în număr cît mai mare la primele întreceri din cadrul Spartachiadei de iarnă însă nu există preocupare din partea conducerilor asociațiilor sportive respective.

De modul defectuos în care se desfășoară întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă în asociațiile arătate se fac vinovați și tovarășii din biroul consiliului raional U.C.F.S.-Giurgiu. Aceștia nu au întreprins mai nimic în această direcție, lăsînd totul în seama conducerilor asociațiilor sportive de la sate.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

Oameni ai muncii de la sate!

Cu prilejul „Lunii cărții la sate" care se desfășoară între 15 ianuarie-15 februarie 1962, vizitați librăriile și magazinele cooperativelor de consum unde găsiți un bogat sortiment de cărți politice, agrozootehnice, beletristice și de popularizare a științei.

„Luna cărții la sate" este un minunat prilej de a vă completa bibliotecile cu noi lucrări interesante și instructive.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii